

DE FAMILIE DECRAENE

een tragikomedie

van LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Digitale tekstbrochures?

vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:

SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

STAF, een drankenhandelaar	(75 jaar)
CARINE, vrouw van Staf	(70 jaar)
FLOR, advocaat	(50 jaar)
LINDA, licentiate, vrouw van Flor	(45 jaar)
PETER, architect	(45 jaar)
SOFIE, thuisverpleegster, vrouw van Peter	(40 jaar)
RAF, helper in de drankenhandel	(42 jaar)
HILDE, podologe, vrouw van Raf	(40 jaar)
EMMA, dochter van Raf en Hilde	(18 jaar)

DECOR:

Een gezellige huiskamer

PERSONAGES:

STAF, een drankenhandelaar	(75 jaar)
CARINE, vrouw van Staf	(70 jaar)
FLOR, advocaat	(50 jaar)
LINDA, licentiate, vrouw van Flor	(45 jaar)
PETER, architect	(45 jaar)
SOFIE, thuisverpleegster, vrouw van Peter	(40 jaar)
RAF, helper in de drankenhandel	(42 jaar)
HILDE, podologe, vrouw van Raf	(40 jaar)
EMMA, dochter van Raf en Hilde	(18 jaar)

DECOR:

Een gezellige huiskamer

EERSTE BEDRIJF

(Met de nodige zorg dekt Emma de tafel. Zij brengt glazen, kopjes, chips en toastjes. Staf komt binnengeslenterd.)

STAF- Onze Emma is volop aan het werk.

EMMA- Iemand moet het doen, opa.

STAF- Jij bent nog jong.

EMMA- Jij bent ook nog ver van versleten.

STAF- Jij weet toch, hoe oud ik vandaag word?

EMMA- 75.

STAF- Dit is bijna zo oud als Mathusalem. Maar die heb jij waarschijnlijk niet meer gekend?

EMMA- Nooit van gehoord.

STAF- Dat was de grootvader van Noë.

EMMA- Die met zijn ark en zijn vele dieren?

STAF- Ah, jij hebt er al van gehoord? Naar het schijnt, is Mathusalem bijna 1.000 jaar geworden. Ongetwijfeld waren zijn voeten toen afgesleten tot aan zijn knieën.

EMMA- Dit kan bijna niet anders.

STAF- Het komt precies nog nauw. (Verduidelijkt) Het dekken van de tafel.

EMMA- 't Is feest, opa.

STAF- Jij bent precies je oma. Bij haar moet het ook altijd perfect zijn.

EMMA- Wij zijn vrouwen.

STAF- Ja, een rare soort, als je 't mij vraagt.

(Carine komt van de trap.)

CARINE- Emmaatje, kan jij mijn kleed van achteren eens dichtritsen?

STAF- Vroeger mocht ik dit doen.

CARINE- Jij hebt dit nooit dichtgeritst. Opengeritst wel! Heel dikwijls! En zonder dat ik erom vroeg.

- STAF- Openritsen was ook veel interessanter. (Plagerig)
Vroeger toch.
- (Emma heeft het kleed dichtgeritst.)
- STAF- Dat kleed was daarstraks toch al dicht.
- CARINE- Ik heb mijn gezicht nog wat bijgewerkt.
- STAF- Was dit nodig?
- CARINE- Aan dat van jou helpt geen bijwerken meer.
- STAF- Een gerestaureerde voorgevel is ook geen zicht, Carine.
- CARINE- In jouw geval zou ik het toch nog eens proberen. Je weet maar nooit.
- STAF- Wat ik eens graag zou hebben, is massage. Niet alleen aan mijn gezicht. Overal. Massage door zo'n heel fijn, jong poppetje. Een met heel fijne handjes. Dit moet zalig zijn.
- CARINE- Die beginnen niet meer aan een oud wrak.
- STAF- Hela, hela! Heb jij mij al eens goed bekeken?
- CARINE- Vroeger. (Plagerig) Heel lang geleden.
- STAF- Toen jij nog goeie ogen had?
- EMMA- Ik merk, dat jullie mekaar nog altijd verstaan.
- CARINE- Wij moeten al eens kunnen lachen.
- STAF- (Geamuseerd) Emma masseert ook geregeld... iets jonger materiaal.
- EMMA- (Geamuseerd) Hoe weet jij dit, opa?
- STAF- Jij bent familie van mij.
- CARINE- Jij moet haar kop nog niet zot maken.
- STAF- Emma is al 18. De jeugd van tegenwoordig is niet meer zo onnozel als wij in onze tijd.
- EMMA- Jullie zullen het er vroeger ook wel van hebben gepakt.
- STAF- Oma was niet in te tomen!
- CARINE- Hierover gaan wij het eens een andere keer hebben.
- STAF- Ik ga iets drinken.
- CARINE- Nu toch nog niet! Jij wil hier al rondlopen met een glas te veel op, voor de anderen hier zijn?

- STAF- Ik ben brouwer voor iets.
- CARINE- Jij laat alles staan, tot iedereen er is!
- STAF- Ik sta hier met een droge mond.
- CARINE- Dit gebeurt niet al te dikwijls.
- EMMA- Dit kan moeilijk anders, oma. Opa staat dag in dag uit tussen al die verleidelijke dranken.
- STAF- Dat kind kent haar wereld. Zo iemand had ik destijds willen treffen.
- EMMA- Jij hebt je toch niet mispakt, opa?
- STAF- Het "grote" lot was het niet.
- EMMA- Maar te klagen had jij ook niet?
- STAF- Naar het schijnt, zijn er mannen, die er "nog" erger aan toe zijn... (Plots) Wij hebben iets vergeten!
- EMMA- Wat?
- STAF- Een kroontje voor op mijn kop! Met 75 erop!
- CARINE- Lijk de kleutertjes?
- STAF- Hoe weten ze anders, hoe oud ik vandaag word?
- EMMA- Ze kunnen de kaarsjes tellen op de verjaardagstaart.
- CARINE- Degenen die zover kunnen tellen! Zorg maar, dat jij een haardroger bij de hand hebt.
- STAF- Waarvoor?
- CARINE- Om die kaarsjes op de taart uit te blazen. Met je asem alleen lukt dit niet meer.
- STAF- Mij niet onderschatten!
- CARINE- Blazen zou ten andere gevaarlijk kunnen zijn.
- STAF- Waarom?
- CARINE- Alcohollucht zorgt vaak voor een brand of een ontplofing.
- STAF- Ik ga mogen speechen, Emma. Zo-even ben ik mij al wat gaan voorbereiden in de hof. Kwestie van mijn gedachten al wat op orde te brengen.
- CARINE- Jij gaat dit Emma toch nog niet verklappen?
- STAF- Neen, neen. Voor iedereen - ook voor haar - moet het nog even een verrassing blijven.

- CARINE- Ik ben blij, dat wij nog eens met zijn allen gaan samen zijn. Hoelang is dit geleden?
- STAF- Wij zijn allemaal werkende mensen.
- CARINE- Een echte familie moet op geregelde tijdstippen eens samenkomen.
- STAF- Waar gebeurt dit?
- CARINE- Je zou ervan verschieten.
- STAF- Iedere dag stel ik vast, dat er heel wat van mijn klanten een barbecue houden. Maar is dit met de familie?
- CARINE- Met wie anders?
- STAF- Met de geburen. Om al eens met de vrouw van iemand anders te kunnen babbelen. Naar het schijnt, is dit heel plezant. En zeker met een goed glas op.
- CARINE- Wat gaat onze Emma van jou denken? Zie eens hoe zij er werk van maakt.
- STAF- Ik heb haar zo-even al/gezegd, dat zij de aard heeft naar jou. Bij haar moet het ook allemaal tiptop in orde zijn.
- CARINE- Emma heeft mijn haar piekfijn verzorgd. Zij kent haar stiel.
- EMMA- Ik heb nog geen diploma, oma.
- STAF- (Plagerig naar Carine kijkend) Heb jij al leren kleuren?
- CARINE- Dan kan jij "zijn" haar eens een flinke beurt geven, Emma.
- STAF- Ik was zo fier, toen onze Emma werd geboren. "Mijn eerste kleinkind," zei ik. (Blijkbaar ontgoocheld) Er zijn er geen meer bijgekomen.
- CARINE- Begin hierover weer niet te zeuren, Staf.
- STAF- Ik had er liever wat meer gehad. Drie getrouwde zonen, en maar één kleinkind! Als iedereen zo doet, vermindert de wereldbevolking in één generatie met meer dan 80 procent.
- CARINE- Hiervoor is er maar weinig gevaar.
- STAF- (Geamuseerd) Misschien kan onze Emma hier binnenkort iets aan doen.
- CARINE- Zij is pas 18.
- STAF- Daarom zei ik "binnenkort".

- EMMA- Ik zal er eens over nadenken, opa.
- STAF- Er alleen maar over nadenken, is niet genoeg.
(De bel van de voordeur rinkelt.)
- STAF- Ze zijn er! Wie verwacht jij als eersten?
- CARINE- Zeker niet onze Peter. Ga opendoen, Staf.
- EMMA- Ik ga wel.
- CARINE- Opa verjaart. Hij gaat verwelkomen.
(Staf maakt aanstalten, om te gaan opendoen.)
- STAF- (Geamuseerd) Hangt mijn plastron goed?
(Fluks begeeft hij zich naar de voordeur.)
- CARINE- Zijn plastron! Nog nooit heeft hij er een gedragen.
- EMMA- En op jullie trouwdag?
- CARINE- Toen droeg hij een strikje. Een vuurrood met witte bolletjes. Ik begrijp nog altijd niet, hoe ik toen met hem op straat ben durven komen. Ik moet toen helemmal de kluts kwijt zijn geweest.
(Staf komt terug, vergezeld van Flor en Linda.)
- FLOR- Gefeliciteerd, jarige!
- STAF- Dank je.
(Linda kust Staf.)
- LINDA- Proficiat! En dat er nog veel mogen volgen.
- FLOR- Linda bedoelt jaren, pa.
- STAF- (Geamuseerd) O, ik dacht...
(Even veegt hij met zijn hand langs zijn mond.)
- LINDA- Wij hebben je ook een bloemetje meegebracht.
- STAF- Zie eens hoe schoon, Carine.
- CARINE- Breng eens een vaas, Emma.
(Emma begeeft zich naar de keuken voor een vaas.)
- CARINE- Wat een schoon toiletje, Linda!
- LINDA- Vind je?... Escada.

- CARINE- Vind je dit merk nog ergens?
- LINDA- In Brussel, op de Avenue Louise.
- STAF- Linda is zowat overal thuis, Carine.
- LINDA- Die boetiek stuurt mij ieder seizoen haar exclusieve catalogi. Hieruit kan ik dan kiezen.
- CARINE- Zij hebben daar alles in voorraad?
- LINDA- Alleen voor hun allerbeste klanten bestellen zij rechtstreeks in Parijs.
- STAF- Niet voor iedereen?
- LINDA- Natuurlijk niet.
- STAF- Alleen voor hen, die het kunnen betalen?
- LINDA- Alleen voor wie verstand hebben van zich te kleden.
- STAF- (Enthousiast) Wat vinden jullie van ons ma haar kostuumpje?
- LINDA- (Zonder overtuiging) Mooi.
- STAF- Komt dit ook van de Avenue Louise, Carine?
(Linda is duidelijk niet opgezet met deze vraag.)
- CARINE- Wat vinden jullie van mijn kapsel?
- FLOR- Mooi.
- CARINE- Dit is het werk van onze Emma.
- STAF- Zij kent haar stiel, niet waar Emma?
- EMMA- Wij doen ons best.
- FLOR- (Voorzichtig) Het was toch niet de bedoeling, dat wij vooraf aten?
- CARINE- Natuurlijk niet! Wat een vraag!
- FLOR- Omdat ik hier geen borden zie staan.
- STAF- Eten gaan wij elders.
- FLOR- Waar?
- STAF- Dit moet nog even een verrassing blijven, ... tot iedereen er is. Anders moet ik om de haverklap in herhaling vallen.
- CARINE- Ik had zelf willen koken. Maar ik mocht niet van Staf.

- STAF- Vandaag mag jij niet werken. Ook voor jou is het feest. Vanavond gaan jullie niets te kort komen.
- CARINE- Hier heeft Staf voor gezorgd.
- STAF- Ik niet! De meester-kok.
- FLOR- Meester-kok? Dit klinkt niet slecht.
- STAF- Ik word maar één keer 75!
- LINDA- Flor en ik zijn de eersten?
- STAF- Zoals altijd.
- LINDA- (Tot Flor) En jij maar achter mij zitten thuis!
- FLOR- Ik houd eraan, overal op tijd te komen.
- LINDA- Blijkbaar ben jij in je familie de enige.
- CARINE- In afwachting van de komst van de anderen kunnen wij al iets nuttigen.
- STAF- (Geamuseerd) Het feestvarken drinkt toch mee?
- CARINE- Op voorwaarde dat jij op je affaire past! Ik wil straks niet in affronten vallen met jou. Emma, vraag eens aan iedereen, wat hij of zij drinkt.
- (Terwijl Emma dit doet, loopt het gesprek gewoon verder.)
- CARINE- Zijn jullie de laatste tijd nog gaan fietsen?
- LINDA- Wij zouden wel willen, maar het komt er nooit van.
- STAF- Sinds ma een elektrische fiets heeft, is zij bijna niet meer thuis te houden.
- LINDA- Flor kan zelden meerijden, hij heeft het zo ontzettend druk.
- CARINE- Met hoeveel advocaten zitten jullie daar nu?
- FLOR- Met zijn vijven.
- STAF- En zeggen, dat je praktijk in het begin zo moeilijk van de grond kwam. Als ik mij toen niet met de zaak had bemoeid, was jij waarschijnlijk van beroep veranderd.
- LINDA- Alles heeft zijn tijd nodig.
- CARINE- Onze Flor heeft altijd weten aan te pakken.
- STAF- Omdat ik er op tijd achter heb gezeten.

- LINDA- "Ik" heb mij er op tijd mee bemoeid!
- CARINE- Einde goed, al goed!
- LINDA- Ik heb hem gezegd, dat hij de nodige collega's bij in dienst moest nemen.
- CARINE- En hoe gaat het bij jullie op school, Linda?
- LINDA- In het onderwijs loopt er wel altijd iets mis.
- STAF- (Lichtjes geamuseerd) Met de leerlingen, of met de leerkrachten?
- LINDA- (Heel even wat achterdochtig) Met allebei. En met het ministerie!
- STAF- Daar ook al?
- LINDA- Het ministerie dicteert de wetten. Zij hebben ervoor gezorgd, dat wij in twintig jaar al vier keer van leerplan hebben moeten veranderen.
- STAF- Op de radio en de teevee horen wij geregeld, dat ons onderwijs er voortdurend op achteruitgaat.
- LINDA- Als dit zo is, ligt het niet aan ons!
- STAF- Natuurlijk niet! Aan de kwaliteit van de leerlingen.
- LINDA- Onder andere. Zij kunnen zich hoe langer hoe minder concentreren.
- STAF- Da's met al die moderne broel. Al die onnozele spelletjes en al die moderne technieken bestonden niet in onze tijd. Onlangs was ik op de bank. Een bediende moest daar drie met vier vermenigvuldigen. Die sukkelaar haalde hiervoor zijn rekenmachientje te voorschijn. (Geamuseerd) Ik dacht: "Die heeft zeker geen wiskunde gekregen van Linda van onze Flor."
- (Staf klinkt.)
- STAF- Gezondheid!
- CARINE- Op onze jarige!
- (Staf morst even.)
- STAF- Verdomme!
- CARINE- Op je beste kostuum!
- STAF- Jij had mij beter een servet voorgehangen.
- CARINE- Kom hier, dat ik je wat droogveeg!

- FLOR- (Geamuseerd) Dit gebeurt, als je al wat sukkelachtig begint te worden, pa.
- STAF- En zeggen, dat ik voor deze speciale gelegenheid mijn trouwkostuum nog eens had willen aandoen.
- FLOR- Heb jij dit nog?
- STAF- Dat hangt nog altijd schoon naast ons ma haar trouwkleed, hè ma.
- CARINE- Zo lang ik leef, blijven die daar naast elkaar hangen.
- STAF- Ik denk niet, dat ik mijn buik er nog kan in krijgen.
- CARINE- Ik kan je niets anders geven, om nu aan te trekken. Jij zal dit moeten dragen zoals het is.
- STAF- Dat de kleren van een brouwer wat naar drank ruiken, is niet zo abnormaal.
- CARINE- Probeer je toch maar wat proper te houden.
- LINDA- Hoe loop jij daar, Flor? Doe de bovenste knoop van je vest dicht!
- (Meteen doet Flor die knoop dicht.)
- STAF- Is dit tegenwoordig mode?
- LINDA- Dit is conventie.
- STAF- (Snapt het duidelijk niet) Conventie?
- LINDA- Een algemene overeenkomst.
- STAF- Een soort gewoonte.
- LINDA- Als je dit zo wil noemen.
- STAF- Die Linda is toch van alles op de hoogte, hè ma.
- CARINE- Liggen jullie vakantieplannen al vast?
- LINDA- Al een jaar op voorhand. Als je iets fatsoenlijks wil huren, mag je niet wachten tot iedereen begint te boeken.
- FLOR- Deze keer wordt het Gran Canaria.
- LINDA- Dit weet pa niet liggen.
- STAF- Dit klopt. Zover leveren wij nog geen bier.
- FLOR- Dit is in de buurt van Tenerife.
- STAF- (Dom) Ah, daar.

CARINE- Wij kunnen nooit vakantie nemen. De zomer is de periode, waarin Staf het meest verkoopt.

LINDA- En de wintersporten?

STAF- In de winter moet ik hier al zo oppassen, of ik breek mijn benen. En dan in de bergen,... op zo'n smalle lat-ten!

(De bel van de voordeur rinkelt.)

CARINE- Nog volk! Waarschijnlijk je pa en je ma. Ga jij maar opendoen, Emma.

(Meteen begeeft Emma zich naar de voordeur.)

LINDA- (Tot Flor) Als jij gaat zitten, neem dan een gewone stoel. In een zetel of een sofa kreuk jij je vest.

FLOR- Ik blijf nog wel wat rechtstaan.

LINDA- Dadelijk zijn alle gewone stoelen bezet!

(Emma komt terug met Raf en Hilde.)

HILDE- Proficiat, jarige!

(Hilde kust Staf, en overhandigt hem een boeket bloemen.)

CARINE- Ze zijn prachtig!

STAF- En al die kussen, Carine. Wat dit betreft, kan jij van je schoondochters nog een en ander leren.

(Emma haast zich meteen naar de keuken.)

RAF- Nogmaals proficiat, pa.

STAF- Ik sta hier bijna lijk een coureur, die een rit heeft gewonnen in de Tour de France!

CARINE- Emma is om een vaas.

RAF- Mijn oudste broer en zijn vrouw zijn hier ook al?

LINDA- Wij arriveerden hier het eerst. Op tijd!

STAF- Mijn glas is zo goed als leeg.

CARINE- Dit komt door dat gesmos.

RAF- (Plagerig) Schenk onze Flor eens wat bij, ma.

LINDA- Flor moet zich gedeisd houden. Het is nog veel te vroeg op de avond.

(Emma schikt de nieuwe bloemen in een vaas.)

- STAF- Hoe was het vandaag in onze drankenhal? Hebben jullie het daar gedaan gekregen zonder mij?
- RAF- Het was er erg druk. Maar er waren geen problemen. Behalve jij waren ze er allemaal.
- STAF- Jij hebt toch het geld naar de bank gebracht?
- RAF- Zoals altijd. Een eerste keer vanmiddag, en een tweede keer vanavond.
- STAF- Niets in de safe laten liggen?
- RAF- Dit is vragen om inbrekers, zeg jij toch altijd.
- STAF- Jij hebt het onthouden?... En voor 'morgenvroeg? Alles geregeld?
- RAF- Ik heb ze verwittigd, dat de kans groot is, dat jij en ik er niet meteen zullen zijn.
- FLOR- (Geamuseerd) Jij bent vanavond iets van plan, pa?
- STAF- Misschien doet ons ma vanavond wat lelijk. Dan kan zij er morgen niet op tijd uit. Dan moet ik haar toch een handje toesteken.
- CARINE- Wij zullen eens zien, wie er morgen het best uit kan.
- STAF- (Tot Raf) Jij hebt toch alles goed afgesloten?
- RAF- Natuurlijk, pa.
- STAF- En het alarm opgezet?
- RAF- Als er iemand probeert binnen te breken, wordt heel de buurt wel wakker.
- CARINE- Als iedereen zo secuur was als onze Raf, de wereld zou er anders uitzien.
- RAF- Als het nodig is, neemt Kristof morgen de leiding tot wij er zijn.
- HILDE- Net toen wij naar hier wilden vertrekken, belde er nog iemand. Zij vroeg, of ik vanavond haar voeten nog wou verzorgen. Zij had nieuwe schoenen gedragen, en nu zat zij met blaren. Ik heb haar de raad gegeven, hiermee naar een dokter te gaan.
- STAF- Ik heb ook nieuwe schoenen aan. Zou ik nu straks ook met blaren zitten?
- EMMA- Jôu helpt mama wel verder, opa.

- STAF- Ik laat anders niet graag met mijn voeten spelen. Alhoewel, met zijn zachte handjes als die van Hilde...
- RAF- (Plagerig) Zijn je voeten wel gewassen, pa?
- STAF- Hela, hela!
- CARINE- Roep maar niet te luid. Hoe dikwijls moet ik je vragen, voor het slapengaan eerst je voeten te wassen?
- STAF- Jij komt hier ook altijd mee af, als ik doodop ben.
- RAF- Waar gaan wij vanavond vieren?
- STAF- Dit moet nog even een verrassing blijven. Nog een beetje geduld.
- CARINE- In ieder geval in een chic restaurant.
- RAF- Een waar wij de dranken leveren?
- STAF- Wat had jij verwacht?
- RAF- Dan zijn de mogelijkheden niet "zo" talrijk. In dat restaurant hangt er toch een teevee?
- CARINE- Waarom?
- RAF- Vanavond wordt er gevoetbald in de Champions Ligue.
- CARINE- Jij bent toch niet van plan, daar de hele avond naar het voetbal te zitten kijken?
- RAF- Het is Club Brugge - Manchester City!
- CARINE- En dan?
- HILDE- Raf zegt dit maar, om je wat te plagen, oma.
- CARINE- Ik hoop het!
- FLOR- Voor die ene keer dat wij nog eens met zijn allen samen zijn, wil ma dat het gezellig wordt.
- CARINE- Voetbal! Op een feest!
- RAF- Voetbal is een feest, ma.
- CARINE- Dit is mogelijk! Maar niet vanavond!
- (Emma brengt Raf en Hilde iets te drinken.)
- RAF- Ik vreesde al, dat jij je pa en ma ging dooddelen.
- EMMA- Ik moest jullie bloemen toch wat schikken.
- HILDE- Emma kan niet alles tegelijk doen.

- RAF- Bloemen kunnen beter tegen de dorst dan wij.
(Raf klinkt met Staf.)
- RAF- Op je gezondheid, jarige!
- STAF- (Geamuseerd) Zorg dat jij mij niet bemorst.
- CARINE- Dit heeft hier vanavond al eens iemand gedaan.
- RAF- Wie? (Geamuseerd) Jij zelf, pa?
- STAF- Emma had mijn glas wat te vol gedaan.
- HILDE- Zorg, dat jij zolang mogelijk nuchter blijft, Raf.
- RAF- Ik heb nog niets gehad! (Wat plagerig) Vanavond ga ik mij eens goed laten gaan, Hilde. Bij het naar huis gaan vannacht, hoef ik zelf niet te rijden.
- CARINE- Hilde rijdt?
- RAF- Onze Emma.
- CARINE- Zij heeft nog maar een leervergunning.
- RAF- Dus mag zij rijden onder begeleiding.
- FLOR- Ook 's nachts?
- CARINE- Jij bent haar begeleider?
- RAF- Dit klopt.
- CARINE- Dan moet jij ook nuchter blijven!
- RAF- Dit staat nergens in het verkeersreglement. Wie plaats neemt achter het stuur, mag niet gedronken hebben. Daar zit ik niet.
- FLOR- Ik heb meer geluk. Linda drinkt nooit alcohol.
- LINDA- (Ernstig) Jij gaat je ook fatsoenlijk gedragen vanavond!
- RAF- (Plagerig) Heb jij dit gehoord, broer?
- STAF- Ma en ik worden vannacht naar huis gebracht door de restauranthouder.
- FLOR- Die hoopt heel wat aan ons te verdienen?
- CARINE- Hij kent pa heel goed.
- RAF- (Geamuseerd) En hij schrijft dit toch bij op jullie rekening.

- HILDE- Heeft Emma je goed geholpen deze namiddag?
- CARINE- Onze Emma is er een uit duizend. Die gaat het nog heel ver brengen.
- LINDA- (Ietwat minachtend) Als couffeuse?
- HILDE- Is daar iets mis mee?
- LINDA- Natuurlijk niet.
- FLOR- Couffeuses moeten er ook zijn.
- LINDA- Flor, doe die bovenste knoop van je vest dicht!
(De bel van de voordeur rinkelt.)
- CARINE- 't Is voor jou, pa.
(Staf gaat opendoen.)
- CARINE- Jij moet Emma ook maar eens vragen, om je haar te verzorgen, Linda.
- LINDA- Ik ben niet van plan, te veranderen. Al 25 jaar heb ik hetzelfde, uitstekende kapsalon.
- CARINE- Welk?
- LINDA- Dessange Paris.
- CARINE- Emma kent haar stiel ook.
(Staf komt terug met Peter en Sofie. Sofie overhandigt Staf een ruiker bloemen. Emma haast zich meteen naar de keuken voor een vaas.)
- SOFIE- Proficiat, schoonpapa.
(De nodige kussen volgen meteen. Peter kust Carine.)
- PETER- Jij verdient ook een kus, ma.
- CARINE- Alleen pa verjaart vandaag.
- PETER- Om een kus te verdienen, hoef je niet per se te verjaren.
- STAF- (Lichtjes geamuseerd) Jij vreest, dat je ma er te weinig krijgt?
- PETER- (Geamuseerd) Ik weet niet, hoe actief jullie op dit gebied nog zijn. Hiervoor kom ik hier te weinig.
- CARINE- Ah, jij weet het?
- PETER- Hoeveel glazen ben ik al achter?

- RAF- Emma kon jullie moeilijk bedienen, voor jullie hier waren.
- HILDE- (Goed bedoeld) Jou wat kennend, ben jij intussen wat drank betreft, niets te kort gekomen.
- PETER- (Blijkbaar ietwat geraakt) Wat wil jij hiermee zeggen?
- HILDE- (Zou onschuldig mogelijk) Niets.
- SOFIE- Iedereen weet, dat jij ze graag mag, Peter.
- PETER- En dan? Wie heeft zich hiermee te bemoeien?
- SOFIE- Wij hebben ons moeten haasten, om nog op tijd hier te geraken. 't Is bijna, of tegenwoordig iedereen zit te wachten op thuisverpleging. Bijna iedere dag klop ik overuren.
- PETER- Dit is je eigen schuld. Niemand verplicht je, dit te doen.
- SOFIE- Mijn patiënten ontgoochel ik niet graag.
- PETER- Mij laat je wel geregeld wachten.
- SOFIE- Omdat het moeilijk anders kan. Ten andere, vanavond stond ik al lang klaar, voor jij de teevee afzette.
- PETER- 't Was "Blokken". Een van de kandidaten was al aan haar twaalfde deelname. Zij staat op het punt, het record aantal deelnames te breken.
- (Emma verschijnt met drankjes voor Peter en Sofie.)
- PETER- Eindelijk.
- SOFIE- Dank je. Op je gezondheid, pa.
- PETER- (Wil geestig zijn) Dat wij ze nog lang mogen mogen!
- STAF- Hoe zit het met die serviceflats, Peter?
- PETER- Jij bedoelt?
- STAF- Jij stond op het punt, te beginnen aan een groot project. De bouw van een vijftwintigtal serviceflats.
- PETER- Oh, dat.
- STAF- Het gaat toch door?
- PETER- Ik heb het niet aangenomen. Die 25 flats moesten allemaal ongeveer hetzelfde uitzicht hebben. Welk normaal mens begint er aan zo iets onnozels?

- RAF- 25 serviceflats! Hieraan viel toch een schone euro te verdienen.
- PETER- Een commerçant denkt alleen maar aan verdienen. Een architect aan de eer, die hij met zijn werk kan halen.
- STAF- Jij hebt toch niet afgehaakt?
- PETER- Toch wel.
- STAF- Is dit wel verstandig?
- PETER- Moeten jullie bepalen, wat ik al dan niet ga doen? Ik wil zo vlug mogelijk een degelijk architectenbureau oprichten, met een aantal collega's, die allemaal voor mij werken.
- LINDA- Wat houdt je tegen?
- PETER- De juiste medewerkers vinden. Geen sukkelaars, die enkel denken aan serviceflats.
- CARINE- (Plots) Jij draagt ook al zo'n mooie bloes, Sofie!
- RAF- Zij lijkt als twee druppels water op die van Linda!
- CARINE- Ook escada?
- SOFIE- Ja.
- STAF- (Geamuseerd) Ook besteld in Brussel op de Avenue Louise?
- SOFIE- Gevonden bij "Zazou", een boetiekje waar ik gewoonlijk koop.
- CARINE- Ergens hier in de buurt?
- SOFIE- Natuurlijk. In elk fatsoenlijk stadje hier in de omgeving vind je wel een boetiek met fatsoenlijke merken, onder andere escada.
- CARINE- Die was waarschijnlijk wel erg duur?
- SOFIE- De prijzen vallen daar best mee. Die gerantes weten ook, dat zij hun prijzen wat schappelijk moeten houden. Dat zij anders geen klanten kunnen lokken.
- STAF- (Geamuseerd) Linda en Sofie! Beiden met identiek dezelfde bloes!
- HILDE- Zoiets moet lukken!
- STAF- (Geamuseerd) En dit op mijn verjaardagsfeest!
- LINDA- De mijne komt in ieder geval rechtstreeks uit Parijs.

- STAF- Je moet Sofie het adres van haar boetiek eens vragen. Dan hoef jij voortaan niet meer zo ver te gaan. (Heel gewichtig) De Avenue Louise!
- LINDA- Flor, doe die bovenste knoop van je vest dicht!
- STAF- Heeft iedereen nog iets in zijn glas. Ik wil jullie aandacht vragen. Dit kan eventjes duren.
- PETER- (Geamuseerd) Ga jij speechen, pa?
- STAF- Iets van die aard.
- PETER- En die drank moet dienen, om die speech van jou door te spoelen?
- CARINE- Emma, vraag eens, of er iemand nog iets nodig heeft.
- PETER- Eerst even leegdrinken!
- SOFIE- Jij toch nog niet, Peter!
(Peter drinkt toch leeg.)
- PETER- Het duurt nog een tijdje, voor wij aan tafel gaan.
(Staf klopt met een vorkje tegen zijn glas, om stilte te vragen.)
- STAF- Beste Decraenes... en co,... vandaag word ik dus 75.
(Peter zet het applaus in, meteen gevolgd door al de anderen.)
- STAF- 75 is speciaal.
- RAF- (Geamuseerd) Je wordt het maar één keer.
- STAF- Het wordt nu stilaan tijd, om eens even achterom te kijken.
- PETER- Niet te lang, pa. Anders wordt ons eten koud.
- STAF- Mijn vader verdiende zijn boterham als hovenier. Een winkel had hij niet. Hij bediende zijn klanten in het zelfde stalletje, waarin hij zijn tuingerief bewaarde. Toen ik voorgoed thuisbleef van school...
- HILDE- (Geamuseerd) Waarvoor had jij gestudeerd, pa?
- STAF- Nergens voor. Ik ging niet graag naar school. Ik ging, omdat ik moest van thuis.
- HILDE- Voor het kindergeld!
- STAF- Toen ik dus voorgoed thuisbleef, vroeg mijn vader mij, hem te helpen in zijn hof.

- RAF- Maar ook hiervoor had jij geen zin?
- STAF- Mijn vader wou net zijn oude, versleten bestelwagen van de hand doen. Ik vroeg, of ik die kreeg. Om voor hem en anderen wat klusjes op te knappen.
- FLOR- Je vader was een verstandig man. Hij liet jou begaan?
- STAF- Heel de dag was ik nu op de baan. Niet alleen voor mijn vader, ook voor winkels en cafés uit de buurt. Zo begon ik een eigen handeltje.
- SOFIE- Handeltje? Een hele commerce!
- STAF- In het begin was het alleen maar wat bier, wat frisdrank en wat snoep.
- PETER- (Geamuseerd) Dan ben jij ons ma tegengekomen.
- STAF- Per ongeluk!
- CARINE- Per geluk!
- STAF- Mijn oude bestelwagen liep heet, vlak voor het winkeltje waar zij met een emmer water naar buiten kwam.
- RAF- Meteen liep jij ook heet?
- STAF- Van eigen!
- PETER- Opgemaakt spel!
- CARINE- Dat water moest dienen, om de ramen te wassen.
- RAF- Maar pa kapte het in zijn radiator?
- CARINE- Bijlange niet! Er zat te veel dreft in.
- RAF- Ze heeft mij een nieuwe emmer gevuld.
- HILDE- Zo ben jij daar binnengeraakt?
- STAF- Ik kon haar toch niet met die zware emmer laten sleuren.
- RAF- Jij bent daar wat blijven plakken?
- STAF- Dat plakken gebeurde pas de zaterdag daarop. Ik had beloofd, als wederdienst haar eens te trakteren in de Lido.
- CARINE- (Fier) Ik was er!
- PETER- Had jij zo'n dorst, ma?
- HILDE- Eerder jeuk!

- CARINE- Wij gaan nu niet uit de biecht klappen.
- STAF- Wat ma en ik daar die avond hebben uitgespookt, is niet vóór kinderen.
- RAF- Zelfs niet voor kinderen van 40 jaar en ouder?
- STAF- Zelfs niet voor hen!
- FLOR- Wat zo één emmer water allemaal kan teweegbrengen!
- RAF- Lang hebben jullie niet gevrijd.
- SOFIE- (Geamuseerd) Kort en goed!
- STAF- Vooral "goed", hè ma. Toen wij trouwden, is ma mee in de commerce gestapt.
- CARINE- Eigenlijk kwam mij dit goed uit, ik had handel gestudeerd. Pa deed nu de baan, en ik de administratie.
- STAF- Toen verongelukte er een collega van mij, een met een zeer drukke drankenhandel.
- HILDE- De ene zijn dood, werd de andere zijn brood?
- STAF- Geld om die zaak over te nemen, hadden wij niet. Wij hebben toen heel wat banken moeten aflopen, om aan een lening te geraken. Wij hebben ons heel diep in de schulden moeten steken, hè ma?
- CARINE- Jij durfde dit niet. Maar ik wou niet lossen.
- STAF- En vermits jij het hier altijd voor het zeggen hebt gehad...
- CARINE- Pas toen ik dreigde terug naar mijn moeder te gaan, heb jij eindelijk toegegeven.
- PETER- Zou jij dit hebben gedaan, ma?
- CARINE- Ben je gek? Ik wist, dat hij mij niet kon missen.
- PETER- Pas op!
- CARINE- Jij was veel te gek van mij.
- STAF- Wij hebben niet alleen de commerce van die verongelukte collega overgenomen, ook al zijn personeel.
- FLOR- Waren er dit veel?
- CARINE- Op dat ogenblik een zevental.
- STAF- Ma kan het weten, zij bleef de administratie doen.
- CARINE- En 's avonds na mijn dagtaak ging ik nog jaren lang avondcursussen boekhouden volgen.

- SOFIE- Moest jij dan nog wel iets doen, pa?
- STAF- Iedere dag deed ik de afwas, als ma zich zat te amuseren in die avondcursussen.
- CARINE- Amuseren?
- STAF- Iedere keer vertrok jij met volle goesting.
- CARINE- Tussendoor heb ik toen drie zonen op de wereld gezet.
- STAF- (Geamuseerd) Ook hierbij heb ik je een handje geholpen.
- CARINE- Toch niet tegen je zin?
- STAF- Ook met volle goesting.
- PETER- Als je het goed bekijkt, hebben wij ook alle drie die avondcursussen gevolgd.
- CARINE- Jij en Raf zijn geboren, terwijl ik nog naar school ging.
- PETER- Van geen wonder, dat ik zo slim ben.
- RAF- (Geamuseerd) Dan heb jij in die periode meer gedaan, dan alleen maar de afwas, pa?
- STAF- Ik moest jullie toch niet alles verklappen. Ma en ik hebben samen iets moois uitgebouwd, wij zijn hier fier op. Nu ben ik 75, en ma 70. Voor ons beiden is het tijd, om ermee te stoppen.
- FLOR- Dit meen jij niet.
- STAF- Beiden zijn wij vastbesloten. Aan het einde van dit jaar houden wij er samen mee op.
- FLOR- Wat gaan jullie dan doen?
- STAF- Niets meer!
- RAF- Jij niets meer doen, pa? Kan jij dit wel?
- STAF- Er is niets zo gemakkelijk als dat!
- PETER- (Geamuseerd) Jij gaat je nog enkel met ons ma bezighouden?
- STAF- Ja.
- PETER- Dat mens gaat afzien!
- STAF- Ma gaat eindelijk wat welverdiende rust krijgen.
- SOFIE- Jullie vertrekken toch niet - zoals sommigen - naar het buitenland?

- STAF- Is het daar beter dan hier?
- SOFIE- Voor de rust, de prachtige natuur, de gezonde lucht.
- STAF- Dit alles is elders niet beter dan hier.
- CARINE- Pa en ik zijn niet van plan, jullie ooit in de steek te laten.
- STAF- Integendeel! Vanavond gaan wij beginnen, met samen eens goed te feesten!
- LINDA- Mogen wij nu eindelijk weten waar?
- STAF- In het "Breughelhof"!
- RAF- Nu verras jij mij, pa. Ik dacht eerder aan de "Vieux Temps". Dit is toch onze beste klant.
- LINDA- En een chiquer restaurant.
- STAF- Wie zegt er, dat wij dat niets gunnen?
- RAF- Twee keer feesten?
- CARINE- Vanavond trakteert pa op zijn vijfenzeventigste verjaardag,...
- STAF- En binnenkort op onze "fin de carrière".
- RAF- In de "Vieux Temps"?
- STAF- Natuurlijk.
- PETER- Wij zijn weer bij de goeie!
- SOFIE- Wat staat er vanavond op het menu?
- PETER- Jij hebt precies grote honger.
- SOFIE- Dat niet. Maar als je aan tafel zit, is het altijd interessant, te weten wat er nog allemaal gaat komen.
- PETER- Om te weten, hoever wij onze broeksriem moeten openzetten?
- CARINE- Het "Breughelhof" verwelkomt ons met een hapje van het huis.
- PETER- Hap"JE"?... Toch geen rauwe oester?
- LINDA- Vind jij dit niet lekker?
- PETER- Eén keer hebben ze mij hiermee liggen gehad! Maar geen tweede! Met een vorkje probeerde ik die oester uit haar schelp te halen. Maar dit lukte van geen kanten. Die vettige viezigheid raakte maar niet los van die schelp!

Dat slijm bleef maar leuren en leuren. Achteraf heb ik nogal moeten drinken, om die vuiligheid doorgespoeld te krijgen.

HILDE- Jij hebt ze toch naar binnen gekregen?

PETER- Ja, met mijn ogen toe!

LINDA- Als een oester goed wordt klaargemaakt, met de nodige sausen en kruiden, is dit een echte delicatessen.

PETER- Als het "Breughelhof" hier vanavond mee voor de pinnen komt, krijg jij die van mij.

CARINE- De rest hebben wij zelf mogen kiezen, hè pa?

STAF- Jij en Emma hebben gekozen.

CARINE- Jij was er ook bij.

STAF- Om het voorschot te betalen!

HILDE- Wat is het geworden, ma?

CARINE- Eerst een cavailon met parmaham. Heel lekker! Nadien scampi miracle.

HILDE- Ken ik niet.

CARINE- Dit zijn scampi's met boter, tomaat, mosterd, en nog een en ander.

STAF- In ieder geval een mirakel.

CARINE- Als vlees volgt er dan een stevige chateaubriand.

SOFIE- Heel lekker!

HILDE- Echt iets voor grote eters.

STAF- En voor bejaarden met niet meer al te beste tanden.

SOFIE- En het dessert?

CARINE- Crêpes comédie française! Geflambeerde pannenkoekjes met vanille-ijs en sinaasappel.

PETER- Wordt er tussendoor ook iets gedronken?

CARINE- Wijn of likeur zit er in ieder gerecht.

PETER- Zo'n scheutje van niets!

HILDE- In het "Breughelhof" is het meestal een flinke scheut, hè Raf.

RAF- Inderdaad! Toen wij onlangs ^{daxx} van tafel kwamen, heb ik

achteraf bij een alcohol-controle mijn wagen een paar uur langs de kant van de weg moeten laten staan.

STAF- Bij ieder gerecht zijn er bovendien aangepaste wijnen en frisdranken voorzien. Hiervoor heb "ik" gezorgd.

FLOR- Dit gaat meevallen, niet waar Linda?

LINDA- (Niet overtuigd) Laat ons hopen!

PETER- Gaan wij er maar meteen aan beginnen?

CARINE- Pas over drie kwartier verwachten zij ons ginds.

LINDA- (Tot Flor) Wij moeten eerst nog langs thuis.

FLOR- Waarom?

LINDA- Voor een andere bloes.

FLOR- Nu toch niet meer!

LINDA- Nu meteen!

CARINE- Dat jij en Hilde dezelfde bloes dragen, hindert toch niet.

LINDA- Jou misschien niet. Mij wel!

CARINE- Niemand merkt dit.

LINDA- Kom, Flor!

FLOR- (Tegensputterend) Linda,...

LINDA- (Onderbreekt meteen) Vooruit!

STAF- Ik heb nog een belangrijke mededeling voor jullie allemaal.

LINDA- Straks!

FLOR- (Tegensputterend) Linda,...

LINDA- Vooruit! En doe die bovenste knoop van je vest dicht!
(Duidelijk tegen zijn zin komt Flor recht.)

LINDA- Wij zijn zo terug!

(Resoluut verlaat Linda de kamer. Een seconde aarzelt Flor. Dan gaat hij gedwee achter haar aan.)

RAF- (Geamuseerd) Ik denk niet, dat onze Flor thuis veel in de pap heeft te brokken.

PETER- Eer die terug zijn, kan het nog een tijdje duren.

- STAF- Hopelijk moet Linda niet opnieuw naar de Avenue Louise.
- PETER- Schenk ons nog maar eens wat bij, Emma. Van onderen komt het niet zo nauw, als mijn glas vanboven maar goed vol is.
- CARINE- Wees toch maar voorzichtig, Peter. Jij hebt al gedronken, voor jij hier aankwam.
- PETER- Wie beweert er zoiets?
- CARINE- Ik rook het meteen, toen jij mij bij het binnenkomen die kus gaf.

TWEEDE BEDRIJF

- STAF- Nu wij hier opnieuw met zijn allen aanwezig zijn, wil ik het nog even hebben over ons pensioen.
- CARINE- Hou het zo kort mogelijk, Staf. Het "Breughelhof" verwacht ons.
- PETER- Zouden wij niet best, eerst nog wat bijtanken? Voor de gezelligheid.
- CARINE- Hiervoor rest er ons geen tijd.
- PETER- (Geamuseerd) 't Is niet voor ons. Maar voor die oesters, die moeten kunnen zwemmen.
- SOFIE- (Niet kwaad bedoeld) Bij jou komen zij zeker niet droog te liggen.
- STAF- Ma en ik gaan dus met pensioen.
- HILDE- Met spijt in het hart?
- CARINE- Beiden vinden wij, dat het na 57 en 48 jaar werken, welletjes is geweest.
- STAF- Bovendien weten wij, dat onze zaak in goede handen terecht komt.
- LINDA- In de handen van wie?
- STAF- Onze Raf natuurlijk. Hij werkt er al ruim 20 jaar mee. Hij kent er het reilen en zeilen.
- CARINE- En het blijft in de familie.
- STAF- Natuurlijk zorgen wij voor een compensatie voor onze Flor en onze Peter.
- PETER- (Geamuseerd) Elk een derde van de gestockeerde dranken.
- STAF- Een financiële compensatie. Elders wordt er bij een erfenis vaak geruzied.
- PETER- Jij bent nog niet dood, pa.
- STAF- Dat geruzie later willen wij voorkomen. Daarom hebben wij een oplossing bedacht. Onder ons beiden hebben wij eens berekend, wat wij nog nodig hebben, om royaal te kunnen verder leven.
- FLOR- Jullie weten toch niet, hoeveel jaren jullie nog voor de boeg hebben.

- HILDE- Misschien worden jullie beiden wel honderd jaar.
- STAF- Daarom zei ik ook "royaal".
- CARINE- Eigenlijk hebben wij altijd het geluk aan onze kant gehad.
- STAF- Als je weet, dat wij begonnen zijn met die afgedankte bestelwagen van onze pa...
- PETER- Hiermee had ik jou eens graag zien rondrijden. Van kilometers ver moet jij toen te horen zijn geweest.
- STAF- In ieder geval hielp hij mij op weg. Onze grootste meevaller was, de overname van de zaak van die verongelukkete collega.
- CARINE- Gelukkig vonden wij hiervoor op tijd het nodige kapitaal.
- STAF- Vonden? Wij "leenden" dit!
- CARINE- Ook het overgenomen personeel viel best mee.
- STAF- En ma had verstand van de zaak te beheren.
- CARINE- Alleen de administratie, de rest was voor jouw rekening.
- STAF- Ja, echte tegenslagen hebben wij nooit gekend. Geen acciden-
denten.
- CARINE- Geen crisissen.
- RAF- Geen echt zware concurrentie.
- STAF- De grootwarenhuizen hadden niet zo'n uitgebreide keuze als wij.
- RAF- En zij verzorgden hun klanten niet zo goed.
- CARINE- Onze winsten hebben wij altijd goed geïnvesteerd.
- STAF- En wat wij overhielden, altijd goed belegd.
- SOFIE- Waren jullie zo goed thuis op de beurs?
- STAF- Een van de ondernemers-adviseurs op de bank kende ik persoonlijk. Die man had echt een neus voor zaken. Keer op keer gaf hij ons de juiste tips. Aan hem hebben wij veel te danken, hè ma.
- CARINE- Hij heeft ons een ruime financiële armslag bezorgd.
- HILDE- Nu zijn jullie je eigen verdiensten aan het minimaliseren.
- PETER- Jullie hebben een heel kapitaal verzameld. En nu proberen jullie hier van af te geraken. (Geamuseerd) Naar

kandidaat-overnemers hoeven zij niet ver te zoeken, hè broers.

CARINE- Voor de tijd die ons nog rest, willen wij onze kinderen gelukkig zien.

STAF- Wij hebben eens berekend, hoeveel wij jullie nu al kunnen schenken.

SOFIE- Wees toch maar voorzichtig, pa. (Geamuseerd) De kamers in de woonzorgcentra zijn erg duur tegenwoordig. En ze slaan nog altijd maar op.

STAF- Nooit krijgen ze mij daar binnen!

CARINE- (Plagerig) En als "ik" nu eens zin heb, om daar naartoe te gaan?

STAF- Dan doe jij maar, zonder mij! (Plagerig) Denk jij misschien, dat ik niet meer aan een andere vrouw geraak? Je zou ervan verschieten!

CARINE- (Plagerig) Of jij!

STAF- Neen, neen, kinderen. Jullie moeten niet ongerust zijn. Zelfs al worden ma en ik beiden meer dan 100 jaar, dan nog zullen jullie nooit voor ons financieel moeten bijspringen.

CARINE- Pa en ik hebben al een notaris aangesproken.

RAF- Jullie gaan je geld toch niet naar hem dragen?

CARINE- Zonder notaris kunnen wij zelfs geen schenkingen doen.

STAF- Wij hebben eens laten uitrekenen, wat voor jullie financieel het voordeligst is.

CARINE- De staat gaat niet veel aan ons verdienen.

LINDA- Om hoeveel geld gaat het ongeveer?

STAF- Laten wij dit nog even als een verrassing houden.

HILDE- (Lichtjes plagerig) Waarschijnlijk genoeg om die villa in Bretagne te kopen.

FLOR- Wie zegt er, dat wij van plan zijn, daar iets te kopen?

HILDE- Linda heeft al zo vaak laten horen, dat jullie daar een buitenverblijf op het oog hebben in de buurt van Saint-Brieue.

FLOR- Droom jij nooit?

HILDE- Niet van een villa in Frankrijk.

- LINDA- Flor werkt ontzettend hard. Zijn beroep is erg stresserend. Af en toe moet hij eens tot rust kunnen komen. Hier lukt dit nooit.
- PETER- (Geamuseerd) Waar gaan "wij" zoiets kopen, Sofie?
- SOFIE- (Geamuseerd) Moet jij ook tot rust kunnen komen? Zo vaak zie ik jou niet in het zweet staan.
- PETER- Als wij ooit zoiets nodig hebben, ga ik niet verder dan de camping van de paters van Averbode. Daar tussen de bossen is de lucht ook heel gezond, en de vogeltjes fluiten daar evenmooi.
- SOFIE- (Lichtjes plagerig) En de cafés liggen er niet ver uit de buurt.
- PETER- De restaurants, Sofie.
- HILDE- Raf en ik hebben geen tijd voor een buitenverblijf. De eerste tijd weten wij wel, wat te doen.
- LINDA- Raf neemt hier de zaak definitief over?
- STAF- Dit is inderdaad de bedoeling.
- LINDA- Is dit al geregeld?
- STAF- Ik heb dit al eens met hem besproken.
- LINDA- De officiële overgave?
- STAF- Die moet nog gebeuren, als wij met zijn allen naar de notaris gaan.
- LINDA- Wie heeft de drankenhal geschat?
- STAF- Hoe bedoel jij?
- LINDA- Als jullie dit bij de notaris willen gaan regelen, moet hier toch een waarde op worden geplakt.
- STAF- Dit is het werk van de notaris.
- HILDE- (Lichtjes achterdochtig) Dit interesseert jou blijkbaar?
- PETER- Van pa kregen wij onze dranken altijd gratis. (Tot Raf) Dit blijft toch, broer?
- CARINE- Als wij terugkomen van de notaris, ben jij financieel wel in staat, om je dranken zelf te betalen.
- PETER- (Geamuseerd) Hierover moeten wij binnenkort toch nog eens een deftig woordje praten.
- LINDA- Als pa en ma van plan zijn alles eerlijk te verdelen, moet ook de drankenhal en de handel mee in rekening worden gebracht.

- STAF- De overgave van de zaak staat los van de andere schenkingen.
- CARINE- Wij hebben onze kinderen al vaker dingen geschonken. Wij weten wel, hoe dit moet.
- STAF- Raf heeft deze zaak al ruim 20 jaar helpen runnen. Het succes van onze commerce is voor een belangrijk deel aan hem te danken.
- LINDA- Raf werd hier altijd voor betaald.
- STAF- Voor zijn werk. Niet voor het succes van onze zaak. Hij deelde niet in de winst. Die werd altijd herbested in ons bedrijf.
- LINDA- Dus gaat al die jarenlange winst nu ook mee naar hem. Naar hem alleen!
- CARINE- Pa en ik doen geregeld schenkingen aan elk van onze kinderen. Als een van hen iets nodig heeft, proberen wij die te helpen.
- STAF- Ieder om de beurt.
- CARINE- Zonder compensatie voor de anderen. Flor bijvoorbeeld heeft mogen studeren voor advocaat. Dit heeft ons heel wat gekost.
- LINDA- Lang niet de waarde van een goed draaiende drankenhal.
- STAF- Hij heeft zelfs twee jaar mogen dubbelen.
- CARINE- De studies van onze Raf hebben ons bijna geen cent gekost.
- LINDA- Misschien niet zoveel als die van Flor. Maar toch...
- CARINE- Raf kwam iedere avond naar huis. Hij had geen kot nodig, geen geld voor eten en drinken.
- LINDA- Hij at en dronk hier.
- CARINE- Veel beterkoop dan aan de universiteit!
- STAF- Hij verplaatste zich altijd met de fiets. Op vrije dagen en uren hielp hij hier in de zaak.
- LINDA- Hiervoor heeft hij wel geregeld een vergoeding ontvangen.
- STAF- Geen cent!
- LINDA- Dit zeggen jullie nu.
- CARINE- Geloof jij ons niet? Raadpleeg dan onze boekhouding van die tijd!

- STAF- (Tot Linda) Waarmee bemoei jij je eigenlijk?
- LINDA- Met de belangen van mijn man.
- STAF- Zou jij deze zaak dan niet beter aan hem overlaten?
- FLOR- Pa brengt deze zaak wel in orde.
- LINDA- Ik hoor het!
- CARINE- Wij gaan toch geen ruzie maken op het verjaardagsfeest van pa?
- LINDA- Wie maakt hier ruzie?
- EMMA- In het "Breughelhof" zitten ze op ons te wachten.
- CARINE- (Resoluut) Die schenkingen zijn vandaag niet meer aan de orde!
- LINDA- Volgens pa zo+even zijn jullie al bij de notaris geweest.
- FLOR- Alleen maar voor inlichtingen.
- LINDA- Wat weet jij hiervan? Was jij erbij?
- FLOR- Wij zwijgen erover.
- LINDA- In ben niet over de overgave van de drankenhal en de drankenhandel begonnen!
- FLOR- Dit is iets voor binnenkort.
- LINDA- Als het te laat is!
- RAF- Winnen jij en Flor die drankenhandel overnemen?
- LINDA- Hierover gaat het niet!
- CARINE- Toen jullie trouwden, wou Flor meteen bouwen.
- STAF- Niet alleen een villa, ook een advocatenbureau met meerdere burelen, wachtkamers en speekkamers.
- CARINE- Met een erg ruime parking voor jullie beiden, de medewerkers en de klanten van Flor.
- STAF- Hij had graag een grote, mooie tuin.
- CARINE- In de vrije natuur!
- STAF- Geld hiervoor hadden jullie nog niet. Dit was heel normaal. Daarom hebben wij jullie toen die bouwgrond cadeau gedaan.
- CARINE- "Zonder" financiële compensatie voor de andere twee.
- LINDA- Later hebben jullie ook hun een bouwgrond bezorgd!

- CARINE- Lang niet zo'n ruime en kostelijke als die van jullie!
- LINDA- In die periode moesten wij ons heel diep in de schulden steken. Anders hadden wij die bouwgrond nooit aanvaard.
- CARINE- (Erg opgewonden) Nooit aanvaard!
- STAF- Zo te horen, komen jullie nu niets meer te kort.
- LINDA- Horen jullie ons misschien klagen?
- PETER- Ik heb de indruk, dat het hier nog even kan duren. Schenk ons nog maar eens wat in, Emma.
- SOFIE- Laat dat glas staan, Peter.
- PETER- (Geamuseerd) Emma maakt zich hier graag verdienstelijk, Sofie.
- SOFIE- Jij hebt thuis ook al je deel gehad.
- PETER- 't Is feest vandaag. Wij moeten onze pa de nodige eer bewijzen.
- SOFIE- Doe dit dan maar, door je fatsoenlijk te gedragen.
- PETER- Wij kunnen hier niet allemaal met een lang gezicht zitten. Iemand moet plezant blijven.
- SOFIE- Jij denkt, dat jij plezant bent, als jij hebt gedronken?
- CARINE- In het "Breughelhof" staan er nog flessen genoeg op ons te wachten.
- PETER- Wat wij hier nuttigen, hebben wij zeker gehad. Vooruit, Emma.
- (Emma wil inschenken.)
- SOFIE- Neen, Emma!
- PETER- Geef die fles dan maar hier. Zelf heb ik ook wel verstand van inschenken.
- CARINE- Neen, Peter!
- PETER- Hopelijk zijn ze in het "Breughelhof" wat royaler.
- EMMA- Zouden wij niet vertrekken, oma?
- PETER- Horen jullie dit? Emma heeft ook dorst. Zij vindt ook, dat wij hier maar magertjes worden bediend. (Geamuseerd tot Emma) Of heb jij al stiekem aan de fles gezeten, voor wij hier arriveerden?
- LINDA- Kunnen wij het nog even hebben over de overgave van de drankenhal. Nu zijn wij nog nuchter?

- PETER- (Geamuseerd) Straks niet meer, Linda? (Plagerig)
Jij bent precies iets van plan.
- LINDA- Ginds tussen al die vreemden gaan wij toch niet zitten
discussiëren?
- STAF- Wie is er hiermee begonnen?
- LINDA- Vermits wij met ernstige problemen zitten, moeten wij
hierover toch eens van gedachten wisselen.
- STAF- Ik zie geen ernstige problemen. Zelfs geen problemen.
- LINDA- Zeg ook eens iets, Flor!
- FLOR- Waarover?
- LINDA- Ben jij er met je gedachten niet bij? Waarover zijn wij
bezig?
- FLOR- Die overgave van de drankenhal. Dit is toch nog niet
voor vanavond.
- LINDA- Heb jij hier zitten slapen?
- FLOR- Pa en ma willen ons allemaal iets geven, om ons later
hoge erfeniskosten te besparen. Ik vind dit prima.
- LINDA- Zij gaan Raf die drankenhal zomaar cadeau doen, zonder
rekening te houden met jou en Peter!
- FLOR- Zij hebben ons vroeger ook een en ander cadeau gedaan.
Dit heb jij zo-even toch zelf gehoord.
- PETER- (Geamuseerd tot Linda) Of heb jij hier zitten slapen?
- LINDA- Ook Raf heeft al een bouwgrond cadeau gekregen!
- FLOR- Een veel goedkopere, volgens pa!
- LINDA- Jij wordt hier tekortgedaan!
- EMMA- Wij komen hier wonen, en opa en oma verhuizen naar ons
huis. Er is hier dan toch geen sprake van cadeau doen.
- LINDA- Wie gaat er verhuizen?
- EMMA- Wij.
- LINDA- Wie heeft dit geregeld?
- CARINE- Wij zijn van plan, dit binnenkort te regelen. Wij naar
ginds, en Raf naar hier.
- LINDA- Huizen-ruil? Dit wordt allemaal zomaar bedisseld, Flor,
zonder dat jij hiervan iets afweet?

- HILDE- Opa en oma willen voortaan wat meer rust.
- CARINE- Hier lukt ons dit niet. Als pa hier blijft rondhangen, blijft hij zich de zaak voortdurend aantrekken. Dan zit hij nog heel de dag met die commerce in zijn hoofd.
- LINDA- Dit hadden jullie ons wel wat eerder mogen vertellen!
- STAF- Wij moesten jou hiervoor toch geen toestemming vragen?
- LINDA- Afgezien van die huizenruil, blijft er nog altijd de overgave van de drankenhal met de commerce. Dit alles wordt zomaar cadeau gedaan.
- CARINE- (Opgewonden) Raf heeft dit alles nodig, om aan de kost te geraken!
- LINDA- Moet dit daarom gratis?
- STAF- Het nodige kapitaal om deze zaak te moderniseren, heeft hij niet! Dit is een van de redenen, waarom wij hem en onze andere twee zonen een som geld cadeau willen doen!
- CARINE- In zo'n zaak als de onze moet er altijd een grote stock in voorraad zijn. Dit veronderstelt wat kapitaal.
- LINDA- Flor heeft ook geld nodig. Iedere maand moet hij 5 collega's een maandwedde bezorgen.
- PETER- (Geamuseerd) Als hij mij zijn maandelijks inkomen geeft, betaal "ik" die 5 collega's wel.
- CARINE- Alle drie krijgen jullie dezelfde som cadeau.
- PETER- Ik kan best wat geld gebruiken, Ik moet mijn architectenbureau nog helemaal uit de grond stampen.
- RAF- Hiermee ben jij al 15 jaar bezig.
- PETER- Kan ik het helpen, dat er zo weinig architecten met ambitie rondlopen?
- RAF- Dat jouw bureau niet van de grond raakt, ligt niet aan de anderen.
- PETER- Aan wie dan wel?
- RAF- Denk hier zelf maar eens over na.
- SOFIE- Mensen, wij zitten hier op een verjaardagsfeest.
- PETER- Wij mogen hier toch nog onze mening zeggen?
- SOFIE- Dit kan morgen of een van de volgende dagen of weken ook nog.
- PETER- (Geamuseerd) Jij hebt gemakkelijk praten, jij bent rijk getrouwd. Ik niet.

- SOFIE- Laat dat glas staan.
- PETER- Dit is mijn glas.
- SOFIE- Ik moet nog de hele avond met jou op stap gaan. Ik wil niet in affronten vallen.
- PETER- Hiervoor is er niet het minste gevaar.
- SOFIE- Jij beseft niet half, hoe jij er aan toe bent.
- CARINE- Elders wordt er pas verdeeld na de dood van de ouders. Wij wilden het eens anders doen, en beter.
- LINDA- Pas verdelen na de dood vind ik het eerlijkst.
- CARINE- O ja?
- LINDA- De notaris verdeelt dan. Hij is onpartijdig.
- CARINE- Wij niet?
- STAF- De notaris kan enkel maar uitvoeren, wat wij op papier hebben laten zetten.
- CARINE- Jullie hebben liever, dat wij nu niets verdelen? Dat er met alles gewacht wordt tot na de dood van pa en mij?
- LINDA- Dit heb ik niet gezegd.
- PETER- (Geamuseerd) Hun testament moest eens verloren gaan, Linda. Dan heeft de notaris vrij spel. En sommige notarissen... Jij leest toch ook de gazetten?
- SOFIE- Wij zijn oma en opa echt oneerlijk aan het behandelen. Zij proberen goed te doen voor ons, allemaal. Ik begrijp niet, hoe iemand hier ook maar iets op tegen kan hebben.
- LINDA- Wij hebben hier niets op tegen.
- SOFIE- Waarom dan al dit gekibbel? Een gekregen paard mag je niet in de muil kijken, heb ik vroeger op school geleerd.
- PETER- (Geamuseerd) Wie geeft er tegenwoordig nog een paard weg, Sofie? Zijn er nog wel paarden?
- SOFIE- Sorry, ik kan hier niet om lachen.
- PETER- (Geamuseerd) Jij zit ook rap op je paard.
- LINDA- Als Raf eerlijk is, koopt hij eerst de drankenhal en alles wat erbij hoort. Dan is er geen enkel probleem.
- HILDE- (Tot Linda) Ga jij hier bepalen, wat wij moeten doen?
- STAF- (Tot Linda) Jij wil, dat wij hier een koopdag houden?

Ma en ik hebben voor dit bedrijf ons leven lang gezwoegd. En nu de kans lopen, dat het in de handen komt van vreemden?

- LINDA- Dit hoeft toch niet, als er een eerlijke prijs voor wordt betaald.
- STAF- Door wie?
- LINDA- Door Raf natuurlijk?
- FLOR- Wie gaat die prijs bepalen?
- LINDA- Wij kunnen toch de waarde laten schatten door een expert.
- CARINE- Ben jij niet beschaamd, om zoiets te zeggen?
- STAF- Onder andere dank zij Raf is ons bedrijf in de loop van de jaren erg in prijs gestegen. Mogen wij hem dan eerst zijn deel van de meerwaarde cadeau doen?
- LINDA- Raf was hier maar werknemer, geen aandeelhouder.
- STAF- Vooral dank zij Raf is dit bedrijf uitgegroeid tot een van de modernste van deze streek. Dank zij hem brachten wij honderden nieuwe biersoorten op de markt. Zelf had ik er nog nooit van gehoord, maar hij kende ze. Nieuwe Franse, Italiaanse, Spaanse, Zuid-Afrikaanse wijnen, hij kende ze en bracht ze hier binnen. Schuimwijnen, hetzelfde! Dank zij hem verdubbelden wij ons cliënteel!
- CARINE- Hij werkte altijd voor "onze" zaak.
- STAF- Waar zouden wij hebben gestaan zonder hem?
- CARINE- Intussen werkten Flor en Peter voor zichzelf!
- LINDA- Konden zij anders?
- CARINE- Al hun inkomsten waren voor henzelf. De situatie van Raf was gans anders!
- LINDA- Jullie verwisselen van woonst met Raf?
- STAF- Dit is inderdaad onze bedoeling.
- CARINE- In het belang van ons allemaal.
- LINDA- Hoe gaat dit worden geregeld?
- CARINE- Dit is al zo goed als geregeld.
- LINDA- Via een notaris?
- STAF- Als de overgave van de drankenhandel wordt geregeld, gebeurt de huizenruil gelijktijdig.

- LINDA- Hebben die beide huizen wel dezelfde waarde?
- STAF- Waar bemoei jij je toch mee?
- EMMA- Wij moesten al lang in het "Breughelhof" zijn, oma.
- CARINE- Wij zijn zo weg, Emma. Maar ik wil ginds niet voor schut zitten. Wij gaan daar aan tafel als één familie.
- HILDE- Wie veel bezitten, zijn meestal het minst tevreden.
- LINDA- Over wie heb jij het?
- HILDE- Dit mag jij zelf invullen.
- STAF- Mijn vader was hovenier. Hij verdiende niet eens het zout op zijn patatten. Toen hij stierf erfden elk van zijn 5 kinderen ongeveer 100.000 frank. Nog geen 2.500 euro. Maar geen van allen heeft geklaagd, iedereen was content.
- CARINE- Thuis zijn wij van erven ook niet rijk geworden. Het winkeltje van mijn ouders bracht niet veel in de la. De grootwarenhuizen begonnen overal op te komen.
- STAF- Gelukkig hadden zij nog een eigen huis.
- CARINE- De verkoop van dat armoedig krot bracht zo goed als niets op.
- STAF- Ma en ik bezaten niets. Wij moesten onze zaak starten met een forse lening.
- CARINE- Jullie hebben het alle drie heel wat gemakkelijker. Niemand van jullie was ooit in de problemen.
- PETER- Onze Flor zeker niet! Getrouwd met de dochter van een steenrijke projectontwikkelaar.
- LINDA- Steenrijk? Vergeet het!
- HILDE- Een groot deel van het centrum hier is van hem.
- LINDA- Ik wou, dat het waar was.
- HILDE- Het is waar! Een aantal appartementsgebouwen van onze Stationsstraat zijn van hem.
- LINDA- Van een bvba.
- HILDE- Van hem! Meer dan de helft van die straat is van hem. Hetzelfde in de Hoogstraat en de Nieuwstraat.
- LINDA- Jij doet bijna, of heel onze gemeente van hem is.
- HILDE- Elk huis dat er hier vrijkomt, koopt hij op voor afbraak.

- RAF- En als het nog niet vrijkomt, maar hij denkt het nodig te hebben, dan zorgt hij ervoor, dat dit "wel" gebeurt. Hij valt die bewoners zolang lastig, tot ze uiteindelijk van miserie verhuizen.
- HILDE- Stuk voor stuk worden die afgebroken huizen vervangen door appartementsblokken.
- LINDA- Pawil dat onze gemeente een moderner en gezelliger uitzicht krijgt. Dat onze mensen hier comfortabel kunnen wonen.
- RAF- Zij die deze peperdure appartementen kunnen betalen!
- LINDA- Denk jij, dat dit allemaal zomaar vanzelf gaat?
- RAF- Gezien het tempo waaraan dit gebeurt, liggen er hem niet te veel hindernissen in de weg.
- PETER- (Geamuseerd) Als hij ooit niet meer weet, waar hij met zijn geld moet blijven, mag hij thuis altijd eens langskomen. Wij ontvangen hem met open armen, hè Sofie.
- LINDA- Pa heeft niets te veel.
- PETER- Heeft hij alles aan jullie gegeven, Flor?
- LINDA- Hij investeert. Hij zorgt ervoor, dat later alles eerlijk wordt verdeeld.
- CARINE- (Ietwat schamper) Als hij dood is?
- HILDE- Raf en ik hebben niets anders, dan een armzalig spaarboekje. (Tot Linda) Jij wil, dat wij hiermee enorme uitgaven doen. Dit kunnen wij niet. Wij zijn blij, dat opa en oma ons een handje willen toesteken.
- STAF- (Tot Linda) Wat wij voor Raf en Hilde doen, doen wij ook voor jou en Flor.
- PETER- (Geamuseerd) En voor mij en Sofie?
- STAF- Ook!
- PETER- Wij kunnen ook best wat geld gebruiken, hè Sofie.
- SOFIE- Waarvoor?
- PETER- Voor het architectenbureau, dat ik ga opstarten.
- CARINE- Het enige wat jij hiervoor te kort komt is, wat meer karakter.
- STAF- Wat minder drinken zou jouw zaak ook geen kwaad doen.
- PETER- (Geamuseerd) Moet ik zoiets te horen krijgen, uit de mond van een brouwer?

- FLOR- Wij zijn bezig, de rekening van anderen te maken. Zouden wij hier niet best mee ophouden?
- LINDA- Jou heb ik tot nog toe nog maar weinig rekening horen maken. Zelfs de jouwe niet!
- FLOR- Pa en ma hebben toch het recht, met hun geld en eigendommen te doen wat "zij" het best vinden.
- LINDA- Jij vindt niet, dat zij eerlijk moeten verdelen?
- FLOR- Wat is eerlijk?
- LINDA- Elk van hun drie zonen evenveel!
- STAF- Zij krijgen alle drie evenveel!
- LINDA- Behalve Raf! Die krijgt meer dan het dubbelen van de anderen!
- CARINE- Jij weet nog niet eens, wat jullie gaan krijgen! Onze Raf is een apart geval. Flor en Peter hebben al hun eigen zaak.
- LINDA- Die zij zelf hebben opgebouwd!
- CARINE- Als Raf de bierhandel niet kan overnemen, waarvan moet hij dan leven?
- LINDA- Dit had hij zich al veel eerder moeten afvragen. Hij had bijvoorbeeld kunnen studeren, zoals zijn broers.
- CARINE- Dit interesseerde hem niet. Hi had andere capaciteiten. Hij werkte liever met zijn handen!
- STAF- (Tot Linda) Jij beziet enkel het geld! Wij bezien het hele plaatje. Wij gaan na, of onze drie zonen een even grote kans hebben, om de toekomst zonder veel zorgen tegemoet te gaan.
- LINDA- Omdat jullie vinden, dat dit niet zo is, moet Raf worden beoordeeld.
- CARINE- Raf kan niet zonder die commerce!
- LINDA- Hij had al lang het nodige kunnen doen, om zelf eigenaar van deze zaak te worden.
- STAF- Ze kopen?
- LINDA- Dit bedoel ik.
- STAF- Ik hoor, dat jij geen kinderen hebt!
- LINDA- (Tot Flor) Hoor jij dit?
(Flor reageert niet.)

- PETER- 't Is hier ineens zo stil.
- FLOR- Wat was jij eigenlijk van plan, pa?
- STAF- Dat ben ik jullie al de hele tijd aan het uitleggen.
- FLOR- Doe het dan nog maar eens... rustig.
- STAF- Voor ma en mij is onze drankenhal ons levenswerk. Voor geen geld willen wij die zien overgaan in vreemde handen.
- CARINE- Raf is de enige, die ze kan overnemen.
- STAF- Enkel als wij hem de nodige, financiële steun bezorgen.
- FLOR- Hoeveel?
- STAF- Wij hadden gedacht aan 3 miljoen euro.
- CARINE- Jij en Peter zouden een zelfde bedrag ontvangen.
- PETER- (Geamuseerd) Da's niet slecht, hè broer?
- LINDA- Maar wel minder, dan wat Raf krijgt. Wij kunnen best ook nog wat meer gebruiken.
- CARINE- Wat heb jij al van bij jou thuis meegekregen?
- STAF- Van die steenrijke projectontwikkelaar.
- PETER- (Plagerig) Jij hebt zo'n mooie bloes aan, Linda.
- SOFIE- Peter!
- PETER- Dit valt mij nu pas op. Komt die ook van de Avenue Louise?
- SOFIE- Peter, hou je mond.
- PETER- Jij moet nu niet jaloers worden, Sofie. Die van jou mag ook worden gezien.
- HILDE- (Tot Linda) Jij kan van bij jou thuis nog wat geld verwachten. Ik niet. Mijn vader is maar een kleine garagist met vijf kinderen. Als er bij ons ooit wordt geerfd, is dit ongetwijfeld maar een mager beestje.
- LINDA- Denk jij, dat ik later thuis niet moet delen?
- RAF- Jullie zijn maar met zijn tweeën.
- PETER- De helft van een heel groot fortuin is nog altijd een heel groot fortuin, Linda.
- LINDA- Met jullie valt er niet te praten.

- FLOR- Dus zwijgen wij erover.
- LINDA- Jij gaat deze affaire maar op haar beloop laten? Jij gaat je zomaar laten doen?
- FLOR- Voor mij mogen pa en ma gerust nog wat wachten met die verdeling. Niemand zit hierop te wachten.
- CARINE- Behalve onze Raf. Zonder dat geld kan hij de drankenhal niet overnemen.
- EMMA- Ik moet ook nog een kapsalon installeren.
- LINDA- (Wat ironisch) Waar ga jij dit hier doen? In de drankenhal, of in de achterkeuken?
- EMMA- Hier niet. Waar wij nu nog wonen.
- LINDA- Daar verhuizen jullie toch.
- EMMA- Ja, maar ik krijg twee kamers voor mijn kapsalon.
- LINDA- Van wie?
- EMMA- Van oma.
- LINDA- Dit is ook al geregeld?
- EMMA- Ja.
- LINDA- Allemaal zonder dat wij hier iets van afweten?
- STAF- Wat heb jij hiermee te maken?
- LINDA- Wij hadden hiervan ten minste op de hoogte mogen zijn.
- CARINE- Als jullie kinderen hadden gehad; zouden wij voor hen hetzelfde hebben gedaan.
- STAF- Ma en ik hebben altijd uitgekeken naar enkele kleinkinderen.
- LINDA- Moeten wij omwille van jullie ons eigen leven in de war sturen?
- STAF- Kinderen sturen je leven niet in de war!
- LINDA- Jullie hebben niet te bepalen, wat wij al dan niet moeten doen!
- FLOR- Jij moet dit begrijpen, pa. Linda zit al de ganse dag tussen de jeugd. Zij heeft het hiermee alles behalve gemakkelijk. Daarom wil zij 's avonds al eens wat rust.
- STAF- Jij gaat hiermee akkoord?
- FLOR- Ja. Onze maatschappij evolueert voortdurend. Jouw groot-

ouders hadden gemakkelijk een tiental kinderen, je ouders vijf, jullie generatie twee à drie...

STAF- (Invallend) ... en de huidige generatie geen meer!
Proficiat!

FLOR- Nu ben jij je aan het bemoeien, met zaken die jou niet aangaan, pa.

CARINE- Zwijg maar, pa.

PETER- Staat er nog ergens een fles gechambreerd, Emma?

SOFIE- Is die fles alweer leeg?

(Peter bezielt de fles.)

PETER- In de bodem moet er ergens een lek zitten.

FLOR- Zouden wij niet best voortmaken? In het "Breughelhof" gaan ze ongerust worden.

LINDA- Kan jij daar op je gemak zitten eten?

FLOR- Wij zullen wel moeten.

LINDA- Ik niet!

STAF- Wat wil jij eigenlijk, ... madam?

LINDA- Dat jullie alje kinderen op dezelfde manier behandelen.

STAF- Doen wij dit niet?

LINDA- Neen. Jullie beseffen toch, welke hiervan de gevolgen gaan zijn?

STAF- Welke?

LINDA- Ruzie in de familie!

FLOR- Nu ga jij te ver, Linda.

LINDA- Ik moet hier opkomen voor jouw rechten! Schaam jij je niet?

CARINE- Pa en ik stonden op het punt, jou en Flor 3 miljoen euro te schenken. Zomaar. Om jullie en onze andere twee kinderen voort te helpen. En jij bent niet tevreden?

STAF- Wat had jij nog meer gewild?

(Linda zwijgt.)

CARINE- (Tot Linda) Vertel jij ons eens, hoe wij deze zaak moeten oplossen.

(Linda zwijgt.)

CARINE- Vooruit! Vertel!

LINDA- "Ik" moet die zaak niet oplossen. Jullie moeten dit
doen.

HILDE- Raf neemt in ieder geval de drankenhandel over. Desnoods
met een fikse lening.

CARINE- Ben jij gek?

HILDE- Zonder nieuw kapitaal kan hij dit niet.

CARINE- (Erg verontwaardigd) Geld gaan lenen!

HILDE- Voor sommigen hier zou dit wel het einde betekenen van
onze vriendschap.

STAF- Het einde van de familie!

LINDA- Raf krijgt de drankenhal en de drankenhandel. Emma krijgt
een kapsalon bij jullie. Emma wordt meegevraagd, om in
het "Breughelhof" het feest van vanavond te gaan regelen.
Het is toch overduidelijk, naar wie er hier de voorkeur
gaat. Van een echt familiegevoelen blijft er hier niet
veel meer over.

STAF- (Erg opgewonden) Hoe zou jij de zaken hier hebben gere-
geld? Hierop geef jij geen antwoord!

LINDA- De vader van een van mijn collega's had een accountants-
bureau. Toen het voor hem alleen te druk werd, nam hij
zijn zoon in dienst. Twintig jaar lang hebben zij samen
dit bureau gerund. Onlangs is de vader met pensioen ge-
gaan. De zoon heeft de zaak overgenomen. Hij heeft de
waarde ervan laten schatten door derden. Nadien heeft hij
elk van zijn drie zussen een flinke som geld uitbetaald.

CARINE- Hebben die drie dit aanvaard?

LINDA- Zij hadden hier recht op!

CARINE- (Ironisch) Die drie hadden waarschijnlijk geen werk.
Zij moesten het stellen met een leefloon.

LINDA- Twee van de drie staan in het onderwijs. De derde heeft
een chic, drukbezocht restaurant.

CARINE- De onnozelaars!

LINDA- Zij leven nog altijd in de beste verstandhouding.

STAF- Vind jij, dat er veel verschil is tussen die van dat ac-
countantsbureau van jou, en de situatie hier?

LINDA- (Erg ironisch) Neen!

- STAF- Krijgen jullie geen financiële tegemoetkoming?
- LINDA- Een die helaas niet is bepaald door derden.
- STAF- Dus "oneerlijk" volgens jou?
- (Linda antwoordt niet. Peter komt uit de keuken met een nieuwe fles wijn.)
- SOFIE- Neen, Peter.
- PETER- Die fles stond al open. Wij gaan die toch niet weggieten?
- SOFIE- Jij hebt al meer dan genoeg.
- CARINE- Peter, laat die staan!
- PETER- Pa wordt maar één keer 75. Wij moeten dit gepast vieren.
- SOFIE- Een goede reden, om je verstand er bij te houden.
- (Carine neemt Peter de fles uit de hand. Zij zet ze voor zich op tafel.)
- RAF- Blijven wij niet best thuis vanavond?
- EMMA- Het eten is besteld.
- RAF- Als ik de gezichten zie van Linda en Peter...
- PETER- Wat scheelt er aan dat van mij?
- RAF- Ga maar eens voor de spiegel staan, en oordeel dan zelf.
- PETER- Vind jij, dat dit van jou er zoveel beter uit-ziet?
- FLOR- Voor pa is het een grote dag vandaag...
- CARINE- (Onderbreekt meteen) ...niet alleen voor pa!
- FLOR- Voor ons allemaal, maar zeker voor pa. Met zijn allen moeten wij ervoor zorgen, dat hij zich gelukkig voelt.
- STAF- Hiervoor is het te laat.
- PETER- Als wij hier onze dorst niet kunnen lessen, moeten wij dit wel op een ander gaan doen.
- RAF- Hier vreesde ik al voor.
- SOFIE- Ik houd hem ginds wel wat in het oog.
- (Flor komt recht.)
- FLOR- Gaan wij nu?

EMMA- Ik ben klaar!

CARINE- Voor mij is het plezier er al lang af, maar ik ga mee ter wille van de verjaardag van pa.

LINDA- Jullie beziën mij allemaal scheef. Ginds zal het niet anders zijn.

HILDE- Wij proberen te vergeten, wat er hier vanavond allemaal is gezegd.

LINDA- Door mij?

HILDE- Onder andere.

LINDA- Flor, breng mij naar huis!

FLOR- (Verontwaardigd) Linda?!?

LINDA- En doe die bovenste knoop van je vest dicht!

DERDE BEDRIJF

- SOFIE- Linda komt niet meer terug.
- EMMA- En wij moeten dringend weg.
- SOFIE- Ga Linda terughalen, Flor.
- FLOR- Dit lukt niet.
- SOFIE- Zeker niet, als je het niet probeert.
- FLOR- Ik ken haar.
- PETER- (Geamuseerd) Al jaren!
(Peter is zich een nieuw glas wijn aan het inschenken.
Sofie neemt hem de fles af.)
- PETER- Mijn glas is nog niet vol.
- STAF- (Tot Flor) Heb jij niets te zeggen aan die vrouw van jou?
- FLOR- Niet veel.
- STAF- En jij laat dit zomaar?
- FLOR- Wat moet ik dan doen volgens jou? Ruziemaken?
- STAF- Tonen dat jij een man bent!
- FLOR- De tijd, dat de mannen de baas waren, is lang voorbij, pa.
- RAF- Dat sommigen van hen nu zomaar onder de sloef gaan liggen, is ook nergens voor nodig.
- FLOR- Ik weet wel, wat ik doe.
- STAF- Haar de baas laten spelen?
- FLOR- Op weinig plaatsen is het zo rustig als thuis.
- HILDE- Omdat jij je laat doen!
- RAF- Bij mij zou zoiets niet lukken.
- HILDE- Ga jij akkoord, met wat zij hier vanavond allemaal heeft uitgehaald?
- FLOR- In haar plaats had ik mijn mond gehouden. Zeker op een dag als vandaag.

(Carine komt uit de keuken.)

- CARINE- Ik heb het "Breughelhof" verwittigd, dat wij wat later komen.
- STAF- Heb jij hun verteld, dat wij waarschijnlijk met een persoon minder zijn?
- CARINE- Als Linda niet meer mee wil, wat doet onze Flor dan?
- STAF- (Verontwaardigd) Meegaan met ons!
- FLOR- Jij bent nooit voor Linda geweest, pa!
- STAF- Dit klopt.
- FLOR- Vanaf het eerste ogenblik heeft zij dit gevoeld.
- STAF- Zij behoort tot een ander soort mensen.
- FLOR- Volgens jou.
- STAF- Zij zien ons niet staan!
- FLOR- Waarom is zij dan met mij getrouwd?
- STAF- Omdat jij advocaat bent.
- FLOR- Bij haar thuis ben ik altijd goed ontvangen.
- STAF- Jij niet, de advocaat!
- FLOR- Jij vergist je.
- STAF- Achter onze rug lachen zij ons uit!
- FLOR- Neen, pa.
- STAF- Bij iedere glasophaling door de gemeentelijke afvalinzamelingsdienst hebben zij drie, vier grote bakken lege flessen voor de deur staan. Nog nooit was hier één fles bij, die van ons kwam. Nog nooit is er één van hen hier bij ons in de drankenhal geweest.
- FLOR- Dit is toch hun goed recht.
- STAF- Jij bent hun schoonzoon! Iemand met een beetje gezond verstand houdt hiermee rekening.
- HILDE- Rekening houden met iemand anders, hebben zij nog nooit gedaan.
- RAF- Jij weet toch, hoe haar vader Anneke Beckers heeft behandeld? Dat menske woonde al meer dan 60 jaar in de Veldstraat. Samen met haar man had zij er 8 kinderen grootgebracht. Op haar vijfentachtigste woonde zij er nog alleen. Omdat de vader van Linda ook daar een appar-

tementsblok wou neerzetten, werd Anneke door de gemeente onteigend. Zij kreeg gewoon de waarde van haar huisje. Twee keer niets! Hiermee iets anders kopen kon zij niet. Daarom is zij door het ocmw in een woonzorgcentrum geplaatst. Tegen haar zin! Lang heeft zij dit niet overleefd.

- FLOR- Wat jij vertelt, kan allemaal zomaar niet.
- RAF- Het is de waarheid!
- STAF- Toen jij trouwde met hun dochter, nodigden zij iedereen die zij maar kenden uit op de receptie. Van wat er daar allemaal rondliep, kenden wij bijna niemand.
- FLOR- Dit is toch normaal.
- STAF- Die receptie was voor "onze" rekening. Op het avondfeest - voor hun rekening - waren er heel wat minder genodigden.
- FLOR- Ook dit is normaal. Hun vriendenkring is groter dan hun familie.
- RAF- Dat die twee families mijlenver van elkaar zaten, was dit ook normaal? 't Was bijna of wij waren besmet door een of ander virus!
- FLOR- Ik vind het ontzettend jammer, dat jullie zó over hen denken. Zelf ervaar ik deze mensen helemaal anders.
- EMMA- Oma, wij zijn al meer dan een uur over tijd.
- CARINE- (Tot Flor) Jij gaat dus alleen mee?
- FLOR- Na alles wat ik hier zo-even van jullie te horen heb gekregen?
- CARINE- Pa wordt maar één keer 75.
- FLOR- Ontzettend graag had ik dit samen met jullie gevierd.
- CARINE- Doe dit dan.
- FLOR- En Linda?
- HILDE- Die hangt hier nog wel ergens rond. Haal haar weer naar binnen.
- (Peter neemt de fles, en giet zich weer wat bij. Emma merkt dit.)
- EMMA- (Vlug) Tante Sofie!
- (Vlug neemt Sofie Peter de fles af.)
- SOFIE- Neen, Peter!

(Peter beziet zijn glas.)

PETER- (Geamuseerd) Ze doen hier de glazen maar halfvol.

STAF- (Tot Flor) Heb jij nooit kinderen gewild?

FLOR- Waarover begin jij zo ineens?

STAF- Over kinderen.

FLOR- Hierover hebben wij het vanavond al eens eerder gehad.

STAF- Ik heb toen alleen maar vernomen, dat Linda er geen wou. Ik wil weten, wat "jij" hierover denkt.

FLOR- Dit is iets tussen Linda en mij.

STAF- Jij durfde haar je mening niet zeggen?

FLOR- Al voor wij trouwden, hebben wij het hierover samen gehad.

STAF- Jij was akkoord, dat jullie kinderloos gingen blijven?

FLOR- Ik heb daar toen ernstig over nagedacht.

STAF- En uiteindelijk "haar" goesting gedaan?

FLOR- Wij stonden op trouwen.

STAF- Jij durfde je niet verzetten?

FLOR- Ik hield van haar.

STAF- Platbroek!

FLOR- Voor mij is er één zaak belangrijk in het leven, pa. Dat wij mekaar verstaan, en dat wij tevreden zijn.

STAF- (Erg ironisch) Dat wij mekaar verstaan!

FLOR- Onlangs was ik op een zondagochtend aan het zappen op teevee. Ineens belandde ik in een eredienst. Ik dacht, wie kijkt er nu nog naar zoiets? Toen hoorde ik de priester zeggen: "Wens mekaar de vrede". IK ben nog een tijdje blijven voortkijken.

CARINE- Ga Linda terughalen. Wij leggen het weer bij.

FLOR- Ik heb een sterk voorgevoel, dat dit vanavond niet meer gaat lukken.

(De deur gaat open. Linda verschijnt.)

PETER- (Geamuseerd) Als je van de duivel spreekt...!

LINDA- (Tot Flor) De autosleutels!

- FLOR- Ga twee minuten zitten.
- LINDA- Ik heb buiten al lang genoeg staan ronddraaien.
- FLOR- Ga even zitten, Linda. Wij moeten eens praten.
- LINDA- Vandaag niet meer.
- CARINE- Het is de verjaardag van pa.
- LINDA- Ik heb hem al gelukgewenst.
- CARINE- Wij gaan nu samen naar het "Breughelhof". Jij moet hier ook bij zijn.
- LINDA- Ik was dit daarstraks ook van plan. Nu niet meer.
- CARINE- Een lege stoel aan een feesttafel. Zoiets kan toch niet.
- LINDA- Dit is inderdaad niet prettig. Maar dit is niet mijn schuld.
- CARINE- Wij hadden vandaag niet mogen beginnen over die schenkingen. Wij houden hierover onze mond. Ga met ons mee.
- (Linda reageert niet.)
- CARINE- Als jij het niet voor mij doet, doe het dan voor pa. Het is zijn feest.
- LINDA- Zonder mij geraakt de familie gemakkelijker akkoord.
- STAF- Jij moet mij begrijpen. Ik kan niet anders, dan onze drankenhandel overmaken aan Raf. Hij heeft hier al jaren voor gewerkt. Hij heeft er recht op.
- LINDA- Jullie doen maar.
- STAF- Met jouw toestemming?
- (Linda antwoordt niet.)
- STAF- (Herhaalt) Met jouw toestemming?
- LINDA- Flor gaat hier wel op antwoorden.
- FLOR- Vanavond vieren wij feest, Linda. Die schenkingen zijn gespreksstof voor een andere keer.
- LINDA- De sleutels van de auto!
- (Flor reageert niet.)
- LINDA- (Opgewonden) Ik bel een taxi!
- FLOR- Jij kan toch niet afwezig blijven op het verjaardagsfeest van pa! Ook ik kan daar niet afwezig blijven!

- LINDA- Heb ik je dit gevraagd?
- FLOR- Wij zijn man en vrouw!
- LINDA- En dan?
- FLOR- Jij weet toch, hoe ik mij daar zonder jou de ganse avond ga voelen... En hoe de anderen zich gaan voelen.
- LINDA- De sleutels van de auto!
- (Andermaal geen reactie van Flor.)
- LINDA- Als ik een taxi moet bellen, kom jij er thuis vannacht niet meer in!
- STAF- Is dat huis van jou alleen?
- FLOR- (Wil hem doen zwijgen) Pa!
- STAF- Flor heeft hier meer recht op dan jij! Ma en ik hebben die grond betaald. Wij hebben hem jullie zomaar cadeau gedaan!
- FLOR- (Ongerust) Pa!
- STAF- Is het niet waar soms?
- RAF- (Tot Linda) Jij, moest beschaamd zijn!
- FLOR- (Tot Raf) Bemoei je er niet mee!
- (Flor geeft nu de autosleutels aan Linda.)
- RAF- (Tot Flor) En jij ook, platbroek!
- FLOR- (Tot Linda) Wacht beneden een ogenblik op mij. Ik kom meteen.
- (Linda staat op het punt te vertrekken.)
- PETER- (Linda?
- (Linda stopt nog even. Zij draait zich lichtjes naar Peter.)
- PETER- (Geamuseerd plagerig) Doe die bovenste knoop van je vest dicht.
- (Resoluut vertrekt Linda.)
- FLOR- (Roept haar na) Wacht beneden nog even op mij!
- HILDE- Jij had haar die taxi moeten laten nemen!
- FLOR- Jij hebt goed praten.

- HILDE- Als jij je altijd laat doen, wordt het alleen maar erger met haar.
- FLOR- Sorry, ik kan niet anders, dan nu met haar meegaan.
- CARINE- Wij moeten dringend vertrekken. Kom jij alleen achterna?
- FLOR- Ik kan Linda moeilijk alleen laten.
- RAF- De verjaardag van pa interesseert jou niet meer?
- FLOR- Een mens doet niet altijd, wat hij wil.
- RAF- Jij zeker niet!
- FLOR- Amuseren jullie je daar goed!
- CARINE- Met twee lege stoelen aan tafel?
- FLOR- Sorry.
- PETER- (Geamuseerd) Als Linda het durft riseren te vertrekken zonder jou, breng ik je wel naar huis.
- SOFIE- (Wat ironisch) Gaan wij dan eerst het verkeer even laten stilleggen?
- PETER- Ik heb mijn rijbewijs.
- SOFIE- Jij weet best, wat ik bedoel.
- FLOR- Nogmaals een prettige avond, allemaal.
- PETER- (Geamuseerd) Ja, broer, ce que femme veut, Dieu le veut.
- (Flor vertrekt.)
- HILDE- Hoe is het mogelijk?
- SOFIE- De sukkelaar!
- PETER- (Geamuseerd) Ik was zo slim van met jou te trouwen, hè Sofie.
- SOFIE- Jij had Linda moeten treffen!
- RAF- Hoe is het mogelijk, dat onze Flor zich zo laat doen?
- HILDE- Dat schepsel houdt niet van hem.
- PETER- Heb jij ze ooit ruzie weten maken?
- CARINE- Om ruzie te maken, moet je met zijn tweeën geen verstand gebruiken. Onze Flor is zo niet. Heb jij hem vanavond ook maar één verkeerd woord tegen Linda horen zeggen?

- RAF- Hoe was hij vanbinnen?
- HILDE- Kokend waarschijnlijk.
- PETER- (Geamuseerd) Zolang zijn potje maar niet overkookt.
- EMMA- Wat doen wij nu, oma?
- CARINE- Meteen vertrekken met degenen die mee willen.
(Peter schenkt zich nog wat bij.)
- EMMA- (Vlug) Tante Sofie!
(Meteen neemt Sofie Peter de fles af.)
- PETER- Ik heb dorst.
- SOFIE- Haal je dan in de keuken maar een fris glas kraantjeswater!
- PETER- (Tot Emma) Heb jij je hier te moeien? De zaak hier is nog niet van je pa!
- SOFIE- Peter, hou je mond!
- CARINE- Laat Emma met rust! Zij heeft mij de hele namiddag flink geholpen!
- PETER- Zij is zich hier komen bemoeiën?
- CARINE- Ik heb haar gevraagd, om te komen. Zij heeft mij gecoiffeerd!
- HILDE- Vind jij het niet mooi, dat Emma haar oma een handje komt toesteken?
- PETER- Zij voelt zich hier precies al goed thuis.
- RAF- Wat probeer jij te insinueren?
- PETER- (Blijkbaar rustig) Niets.
(Emma droogt één traantje.)
- HILDE- Heb jij nu, wat jij hebben wil?
- PETER- Die dochter van jou is ook rap geraakt.
- CARINE- Jij had je mond moeten houden!
- STAF- Ma en ik waarderen ten zeerste, wat onze kleindochter allemaal voor ons doet!
- PETER- Ik hou mijn mond.
- STAF- Dit is het verstandigste, wat jij op dit moment kunt doen.

- PETER- Ik vind wel, dat Linda geen honderd procent ongelijk had zo-even.
- STAF- Waarmee?
- (Peter antwoordt niet.)
- STAF- (Wat dreigender) Waarmee?
- PETER- Onze Raf heeft hier inderdaad geen reden tot klagen.
- SOFIE- Peter, hou je mond! En laat dat glas staan!
- PETER- Ik mag hier mijn mond niet meer opendoen?
- SOFIE- Wacht hiermee, tot jij weer nuchter bent!
- PETER- Ben ik dit niet?
- SOFIE- Verre van!
- PETER- Wat hebben jullie zo ineens tegen mij?
- SOFIE- Ga daar wat op de sofa liggen, in plaats van hier te zitten drinken!
- PETER- Met plezier.
- (Peter begeeft zich inderdaad naar de sofa.)
- PETER- (Geamuseerd) Een dekentje of een fleece is niet nodig. Ik red mij zo wel.
- (Even later valt hij in slaap.)
- HILDE- Die mag zich ook eens wat fatsoenlijker gaan gedragen.
- SOFIE- Hij kan de drank niet meer laten.
- HILDE- Bij mij zou hij het niet moeten proberen!
- SOFIE- Wat zou jij eraan doen?
- HILDE- Hem alleszins wat meer in het oog houden.
- SOFIE- En dan?
- HILDE- Hem op tijd en stond eens flink de les lezen!
- SOFIE- Op alle manieren heb ik geprobeerd, hem te helpen. Meer dan eens heb ik contact gezocht met de AA. Iedere keer hebben zij mij raad gegeven. Iedere keer heb ik geprobeerd, die te volgen. Maar Peter wil niet meewerken.
- RAF- En de drank voor hem wegsteken?
- SOFIE- Geregeld heb ik dit gedaan. Maar het helpt niet. Hij komt dan gewoon naar hier, voor een nieuwe voorraad.

- STAF- Wij hebben hier onze handen meer dan vol. Wij kunnen hem niet voortdurend in het oog houden.
- SOFIE- Wat dat betreft, is hij erg geslepen. Altijd vindt hij wel, wat hij nodig heeft.
- HILDE- (Verbetert) Meent nodig te hebben!
- EMMA- En hem hier zijn drank doen betalen?
- STAF- Ik kan hier moeilijk mijn eigen kinderen geld gaan vragen. Altijd hebben ze hier alle drie hun voorraad mogen meenemen.
- HILDE- (Tot Sofie) Ik hoop, dat ik ongelijk krijg. Maar jij begrijpt toch, dat dit niet zonder ernstige gevolgen kan blijven. Ooit loopt dit fataal af.
- RAF- Als hij nu al een reden had, om te drinken...!
- SOFIE- Die meent hij te hebben.
- RAF- Hij heeft nog altijd werk, een bezorgde vrouw, een veilige thuis...
- STAF- Een familie die voor hem zorgt!
- SOFIE- Ik weet niet, of ik dit op straat mag brengen, maar...
- CARINE- Maar?
- SOFIE- Ik ken de reden, waarom hij drinkt.
- CARINE- Vertel!
- SOFIE- Het blijft onder ons?
- CARINE- Natuurlijk!
- SOFIE- Peter en ik zijn nog altijd kinderloos.
- CARINE- Tegen jullie zin?
- SOFIE- Allebei wensten wij kinderen. Helaas kwamen er geen. Uiteindelijk heb ik dan contact opgenomen met een gynaecologe.
- CARINE- Jij bent onvruchtbaar?
- SOFIE- Ik niet.
- CARINE- Hij?
- SOFIE- De gynaecologe stelde voor, dat ook Peter een vruchtbaarheidsonderzoek zou laten uitvoeren.
- CARINE- En?

- SOFIE- Peter wou dit niet.
- CARINE- Hij is niet gegaan?
- SOFIE- Neen.
- CARINE- Waarom niet?
- SOFIE- Nooit krijg ik hem naar een dokter. Hij loopt nog liever 14 dagen met een barstende hoofdpijn, dan een dokter te raadplegen.
- CARINE- Zo is hij altijd geweest. Toen hij 5 was, is hij heel ernstig ziek geweest. Bijna 3 weken heeft hij doorgebracht in een ziekenhuis. Sinds toen kregen wij hem niet meer naar een dokter.
- STAF- Het staat dus niet vast, dat jullie kinderloosheid aan hem ligt?
- SOFIE- Neen. Maar hij voelt zich blijkbaar wel schuldig.
- STAF- Dat hij dan eens een specialist raadpleegt!
- SOFIE- Dit heb ik hem niet weten hoe dikwijls gevraagd. Zonder resultaat.
- HILDE- Hij spoelt het liever door?
- SOFIE- Helaas.
- RAF- Wat jij vertelt, Sofie, klopt niet. Peter heeft de drank nooit kunnen laten. Hij had al drankproblemen, voor hij jou leerde kennen.
- CARINE- Hij dronk wel. Maar lang niet zo erg als nu.
- STAF- Anders was hij nooit getrouwd geraakt.
- SOFIE- Vroeger was Peter een plezante drinker. Ook als hij een glas op had, kon je nog gewoon met hem praten. Toen ik hem leerde kennen, merkte ik dit al.
- CARINE- Hij was toen gevallen met de fiets?
- SOFIE- Ik heb hem toen verzorgd.
- HILDE- Jij dacht, ik leer hem het drinken wel:af?
- SOFIE- Ik heb het inderdaad geprobeerd.
- STAF- Wat die kinderloosheid betreft, heb jij hem niet gezegd, dat hij zich ten onrechte schuldig voelt?
- SOFIE- Natuurlijk heb ik geprobeerd, hem dit duidelijk te maken. Maar Peter is geen dommerik, hijdenkt veel na.

- RAF- Als hij nuchter is, is er geen betere om mee te praten.
- SOFIE- Sinds hij weet, dat ik vruchtbaar ben, heeft hij met geen woord meer gerept over kinderen.
- HILDE- Dat drinken van hem is toch alles behalve voor jou.
- SOFIE- Ook hieraan wen je min of meer.
- HILDE- "Jij " koopt hem toch geen drank?
- SOFIE- Dit is niet nodig. Hij vindt die zelf wel.
- RAF- Jij moest hem eens bezig zien in onze drankenhal. Altijd probeert hij ons stieken te ontlopen, om zijn voorraad drank te kunnen indoen.
- HILDE- Dus weet hij zelf, dat dat drinken van hem niet past.
- SOFIE- Zeg hem niet, dat ik jullie over mijn bezoek aan die gynaecologe heb verteld.
- CARINE- Natuurlijk niet.
- HILDE- Hoe zit het met zijn werk? Lukt dit nog?
- SOFIE- Vrij goed zelfs.
- RAF- Zijn aantal klanten gaat wel achteruit, naar het schijnt?
- HILDE- Dit kan moeilijk anders.
- SOFIE- Hij heeft nog altijd zijn werk.
- STAF- Genoeg om ervan te leven?
- SOFIE- Wij verdienen met zijn tweeën.
- CARINE- Onze schenkingen zouden van pas zijn gekomen?
- SOFIE- Welkom waren die wel, maar niet noodzakelijk.
- CARINE- Jouw ouders zijn ten andere ook goed bemiddeld.
- SOFIE- Dan weet jij meer dan ik. Hun juwelenzaak is altijd goed voorzien. Maar of dit alles hun eigendom is...
- RAF- Ik denk niet, dat groothandelaars in juwelen hen veel in depot geven.
- CARINE- Peter kan nochtans lief zijn.
- SOFIE- Dit klopt.
- CARINE- Hij is de enige, die vanavond bij het binnenkomen mij een kus heeft gegeven.

- EMMA- Ik ook, oma.
- CARINE- Jij ook, ja.
- STAF- Heb jij graag, dat "ik" Peter eens aanspreek over dat drinken van hem? Heel voorzichtig natuurlijk.
- SOFIE- Doe dit alsjeblieft niet!
- CARINE- Hij zou het je kwalijk kunnen nemen. Dan zien wij hem hier misschien niet meer.
- STAF- Daarom zei ik ook "heel voorzichtig".
- CARINE- Eigenlijk mag ik dit niet zeggen waar Raf bij zit, maar Peter is altijd een beetje mijn lievelingskind geweest.
- EMMA- Waarom, oma?
- CARINE- Ik weet het niet. Mijn eerste bevalling - die van Flor - was zwaar en erg pijnlijk. Bij de geboorte van Peter verwachtte ik hetzelfde. Maar deze keer viel het fantastisch mee. Misschien daarom. En dan waren er ook nog die drie weken, dat hij als kind zwaar ziek in het ziekenhuis heeft gelegen. Wij hebben ons toen om hem heel veel zorgen gemaakt.
- RAF- Is hij nog niet wat over zijn slaap heen?
- SOFIE- Hem vanavond meenemen aan tafel, kan nog moeilijk.
- STAF- (Van een andere mening) Waarom niet?
- SOFIE- Ook daar gaat hij het drinken niet laten.
- RAF- Wij kunnen hem ginds moeilijk alleen maar water voorzetten.
- SOFIE- Ik breng hem wel naar huis.
- HILDE- Jij komt toch na?
- SOFIE- In deze toestand kan ik hem moeilijk alleen laten.
- RAF- Hij is dan toch thuis.
- SOFIE- Maar ik weet niet, wat hij uitspookt.
- RAF- Met zo'n zware kop komt hij van de ganse nacht niet meer uit zijn bed.
- HILDE- Jij hoeft toch niet te boeten voor hem.
- SOFIE- Hij is eens een ochtend thuisgekomen met een stuk in zijn voeten.
- RAF- (Lichtjes geamuseerd) Eén ochtend?

- SOFIE- Natuurlijk was ik toen niet goed gezind. Dus bleef ik in bed liggen. Had hij toch van de honger een doos ravioli opengedaan, en in een pan op het vuur gezet. Terwijl zijn eten stond op te warmen, was hij zelf in een zetel in slaap; gevallen. Toen ik die ochtend beneden kwam, stond het vuur nog altijd aan onder een gloeiende pan. De keuken en de living hingen vol damp en stank van verbrand eten. En de ravioli hing tegen de muren en tegen het plafond geplakt.
- RAF- (Lichtjes geamuseerd) Er heeft toen meer gestonken, dan alleen maar die verbrande ravioli?
- HILDE- Zoiets wil je geen tweede keer meemaken
- SOFIE- Liefst niet!
- EMMA- Oom Peter wordt wakker.
- SOFIE- Net op tijd.
- PETER- (Lichtjes geamuseerd) Hier is nog volk?
- EMMA- Opa verjaart.
- PETER- Ik kreeg ineens zo'n slaap.
- CARINE- Wij hadden allang in het "Breughelhof" moeten zijn. Maar wij konden jou hier moeilijk alleen laten.
- PETER- Ik ben klaar.
- SOFIE- Jij gaat niet mee, Peter. Jij bent niet meer in staat, om een ganse avond aan tafel te zitten.
- PETER- Ik voel mij heel goed. (Geamuseerd) Kiplekker, om het in culinaire termen te zeggen.
- SOFIE- Jij en ik vieren pa wel eens een andere keer.
- PETER- Ik heb "nu" dorst.
- SOFIE- (Kordaat) Jij gaat nu mee naar bed! En ik ga met je mee.
- STAF- (Erg ontgoocheld) Nog minder volk? Loont het dan nog de moeite, om te gaan?
- SOFIE- Sorry, pa. Wij kunnen nu niet anders.
- STAF- Nu hij wat heeft geslapen...
- SOFIE- (Resoluut) Hij gaat nu naar huis!
- (De deur gaat open. Een erg onwennige Flor komt naar binnen.)

- CARINE- Jij nog?
- FLOR- Kan iemand mij naar huis brengen?
- CARINE- En Linda?
- FLOR- Die was al vertrokken, toen ik beneden aankwam.
- PETER- (Enthousiast) Op één na zijn wij er weer allemaal! Wij kunnen vertrekken!
- SOFIE- Ja, naar huis! Naar je bed!
- FLOR- Kunnen jullie mij thuis afzetten?
- PETER- (Geamuseerd) Heb jij je bus gemist, broer?
- SOFIE- Ik maak wel even een omweg.
- CARINE- Geraak jij thuis wel binnen?
- FLOR- Ik hoop het.
- PETER- (Geamuseerd) Als je lang genoeg blijft bellen, komen ze vanzelf wel opendoen. Zelf doe ik dit soms ook, hè Sofie.
- RAF- Stellen wij het feest niet beter uit tot later?
- EMMA- Het eten staat klaar!
- RAF- Vier lege stoelen!
- SOFIE- Jullie mogen gerust gaan. Wij nemen jullie niets kwalijk.
- PETER- (Geamuseerd tot Flor) Jij rijdt ook met ons mee?
- FLOR- Ja.
- PETER- Neem jij dan van voren plaats naast Sofie? Zelf slaap ik dan nog wat verder op de achterbank. (Geamuseerd) De slaap van de rechtvaardigen! Maar braaf zijn, hè makker. Met je handen van Sofie haar knieën blijven!
- SOFIE- Kom, zagevent.
- PETER- Of doe toch maar, waar je zin in hebt. Sofie heeft dit al eens graag. En het blijft toch in de familie.
- FLOR- Ik kom morgen nog eens langs.
- PETER- Een kus, ma.
- (Peter kust Carine. Deze laat hem begaan, maar lijkt niet al te gelukkig.)

- PETER- (Geamuseerd) Niet te gek doen daarginds in het "Breughelhof". Zorg dat ik morgen geen klachten hoor over jullie.
- SOFIE- Nog een goede avond, allemaal.
(Sofie, Peter en Flor vertrekken.)
- CARINE- Hier zitten wij nu nog met zijn vijven.
- EMMA- Wij moeten het "Breughelhof" hiervan verwittigen, oma. Anders maken zij veel te veel klaar.
- CARINE- Ik doe het meteen. Ik zeg erbij, dat wij op komst zijn.
- STAF- Waar ga jij naartoe?
- CARINE- Naar de keuken.
- STAF- Gewoon maar om naar het "Breughelhof" te bellen?
- CARINE- In de keuken word ik door niemand gestoord. Jullie kunnen hier dan rustig nog wat verder praten.
(Carine verdwijnt in de keuken.)
- EMMA- Jij beleeft niet je prettigste verjaardag, opa.
- HILDE- Het is altijd hetzelfde met Peter.
- STAF- Dat van Peter kan ik nog begrijpen, al keur ik dit alles behalve goed. Maar het gedrag van Linda...!
- HILDE- Dat is ook altijd hetzelfde.
- RAF- Zij denkt alleen maar aan zichzelf.
- EMMA- Zij heeft toch geld genoeg, pa.
- RAF- Neen, Emma, dat soort mensen heeft nooit genoeg.
- HILDE- Zij hebben nooit geleerd, content te zijn.
- EMMA- Zou nonkel Flor bij hem thuis binnen mogen?
- HILDE- Ik denk het wel. Als Flor niet met ons meegaat, heeft zij haar zin.
- RAF- Dan kan zij hem nog eens de les lezen.
- EMMA- Waarom laat nonkel Flor dit allemaal gebeuren?
- RAF- Omdat hij te plat is zeker?
- STAF- Flor was hier de oudste. Ik heb hem altijd voorgehouden, dat hij het meest van allen verstand moest gebruiken.

- RAF- Hij is hier altijd de serieuste geweest.
(Carine komt terug.)
- STAF- Hoe reageerden ze ginds?
- CARINE- In het "Breughelhof" zijn ze alles behalve goed gezind.
- STAF- Jij hebt hun toch gezegd, dat wij ook voor de afwezigen betalen?
- CARINE- Dit heb ik niet gezegd.
- RAF- Zij rekenen jullie dit zo wel bij, wees maar niet ongerust.
- CARINE- Wij moeten ons haasten.
- STAF- Hoe geraken jij en ik daar? Terugkomen is geen probleem, hiervoor zorgt het "Breughelhof".
- CARINE- Durven wij hun dit nu nog vragen?
- RAF- Wij nemen jullie beiden nu mee. En indien nodig, brengen wij jullie vannacht ook terug.
- HILDE- Zouden wij wel gaan?
- CARINE- Ga jij nu ook nog beginnen dwarsliggen?
- HILDE- Als jullie ons alleen meenemen, gaan de anderen ons dit ook nog kwalijk nemen. 't Zijn weer dezelfde die meemogen, hoor ik hen al zeggen.
- CARINE- Zij hebben ook de kans gekregen.
- STAF- Moeten wij ons nog langer laten doen door die Linda? Moeten wij met haar nog rekening houden?
- HILDE- Flor gaat er ook het slachtoffer van zijn.
- STAF- Onze Flor staat aan onze kant!
- HILDE- Misschien hoopt hij, dat ook wij niet gaan.
- STAF- Onze Peter gaat jullie zeker niets kwalijk nemen.
- HILDE- Denk jij?
- STAF- Zo is hij niet.
- HILDE- Jij hebt toch gehoord, wat hij zei daarstraks?
- STAF- Wat?
- HILDE- Linda heeft geen ongelijk. Onze Raf heeft inderdaad geen reden tot klagen.

- CARINE- Hij had te veel gedronken.
- RAF- Dan zeg je luidop, wat je anders alleen maar denkt.
- CARINE- Met hem gaan wij geen problemen krijgen. Anders pak ik hem wel aan.
- HILDE- Linda is natuurlijk een ander geval.
- STAF- Wat wij ook doen, voor haar is dit altijd verkeerd.
- RAF- Wat doen wij? Gaan wij, of gaan wij niet?
- HILDE- Ik wil geen ruzie met de anderen.
- CARINE- (Verontwaardigd) En de verjaardag van pa?
- HILDE- Die kunnen wij toch met zijn allen vieren op een andere dag.
- CARINE- (Erg verontwaardigd) Een verjaardag vieren op een andere dag!
- STAF- Gaat het dan lukken?
- HILDE- Als wij eerst de hindernissen uit de weg ruimen.
- STAF- Welke hindernissen?
- HILDE- Wij proberen eerst een oplossing te vinden voor de overgave van de drankenhandel.
- STAF- Die oplossing is er toch al! De financiële compensatie voor de andere twee.
- CARINE- Elk 3 miljoen!
- HILDE- Raf krijgt die ook. Linda vindt, dat hij daar geen recht op heeft. Dat hij met die drankenhandel al meer dan genoeg krijgt.
- STAF- Heeft "zij" het hier voor het zeggen?
- HILDE- Neen. Maar zij kan hier wel alles in de war komen sturen. Daarom moeten wij zo vlug mogelijk naar een oplossing zoeken.
- STAF- (Ironisch) Gaat Raf misschien de overgave weigeren?
- RAF- Natuurlijk niet.
- HILDE- Er zijn ook nog de problemen met de huizenruil.
- STAF- Zijn jullie ermee akkoord, dat wij de waarde van beide gebouwen evenhoog schatten?
- RAF- (Ietwat ironisch) Wij wel!

- CARINE- Wat doen wij met die afspraak bij de notaris?
- RAF- Hadden jullie daar al iets afgesproken?
- STAF- Ja, voor volgende week donderdag. Ook dit meenden wij vanavond met jullie drieën even door te praten.
- CARINE- De overgave van onze drankenhandel was hier gespreks- punt nummer één.
- STAF- Nu wordt het waarschijnlijk het enige onderwerp.
- HILDE- Jullie willen met ons alleen naar de notaris?
- STAF- De anderen moeten maar wat wachten. Zij hebben het zichzelf aangedaan.
- HILDE- Dit kan toch niet, pa.
- STAF- En de reden?
- HILDE- Je andere twee kinderen en schoonkinderen gaan jullie dit kwalijk nemen.
- STAF- Dat is hun zaak!
- RAF- Ook ons gaan zij dit kwalijk nemen.
- HILDE- Dan zitten wij helemaal met ruzie in de familie.
- STAF- Ik wil van die drankenhandel af, en Raf kan hem niet missen.
- RAF- (Resoluut) Ik koop de drankenhandel! Dan heeft niemand nog het recht op enige commentaar!
- STAF- (Wat ironisch) Waar haal jij hiervoor het nodige geld?
- RAF- Dat heb ik nog niet.
- STAF- Zwijg er dan over!
- RAF- Ik ga het lenen!
- STAF- Er ook nog eens interest op betalen?
- RAF- Zo hoog is die niet momenteel.
- STAF- Jij weet niet, wat jij vertelt!
- HILDE- Wij hebben ook nog heel wat geld nodig, voor die modernisering, Raf.
- STAF- (Verrast) Modernisering?
- RAF- (Wat onwennig) Ja.

- STAF- Zijn wij niet modern genoeg?
- RAF- Het gebouw stond er al, toen ik hier mee in dienst kwam.
- STAF- Geregeld werd het opgeknapt en vernieuwd.
- RAF- Opgelapt, pa.
- STAF- (Nogal opgewonden) Wat ben jij ermee van plan?
- RAF- Het moet heel wat praktischer worden, en veel moderner ogen.
- STAF- Hoe denk jij dit te doen?
- RAF- De parking moet worden uitgebreid en heringericht. Er moeten bijna overal bredere deuren komen. De kassarimte moet grondig worden gemoderniseerd, de gangen verbreed, de rekken praktischer gemaakt, de verlichting helemaal vernieuwd, de koelinrichting fors versterkt,...
- STAF- (Onderbreekt erg opgewonden) Ga jij hier nog "iets" heel laten?
- CARINE- Onze hal is toch heel mooi, Raf.
- RAF- Zelfs de administratieruimte waar jij nu zit, moet helemaal worden heringericht, ma.
- CARINE- Die is modern, en werkt uitstekend.
- RAF- Zij moet nog veel meer worden gedigitaliseerd, of wij kunnen binnenkort niet meer mee.
- STAF- Jij gaat nog beweren, dat daar niets meer deugt?
- HILDE- De tijden veranderen, pa.
- RAF- Jij bent toch ook niet blijven rijden, met die versleten bestelwagen van je vader.
- STAF- Wat is dit voor een vergelijking?
- RAF- De wereld verandert van dag tot dag, en wij moeten mee. Onze klanten vragen dit.
- STAF- Heb jij ooit één klant horen klagen?
- CARINE- Jij moet toch maar niet verder willen springen, dan je stok lang is.
- RAF- Ik weet best, wat ik van plan ben, ma.
- STAF- Als jij ooit geld nodig hebt, ga jij niet naar een bank! Jij komt naar mij!
- CARINE- Wij hebben onze kinderen altijd financieel geholpen. Wij zijn hier fier op.

- STAF- Van onze drankenhandel te "kopen", kan er nooit sprake zijn!
- CARINE- Wij moeten proberen, de andere twee te bewerken. Onze Peter is geen probleem, die neem ik met plezier voor mijn rekening.
- RAF- Liefst als hij eens nuchter is.
- CARINE- Peter is niet zo dwars. Dit lukt mij wel.
- STAF- (Wat ironisch) Linda is dan waarschijnlijk iets voor mij?
- CARINE- Onze Flor moet haar proberen te bewerken.
- RAF- (Lichtjes ironisch) Hier gaat hij werk aan hebben.
- CARINE- Hij moet het in ieder geval proberen. Haar eens laten voelen, wie er daar de baas is.
- RAF- (Geamuseerd) Weet jij dit nog niet?
- EMMA- Misschien komt er dan toch nog een verjaardagsfeest met de hele familie.
- HILDE- En er is nog altijd dat andere feest, in de Vieux Temps.
- STAF- (Ironisch) Als iedereen mee wil! Anders moeten wij ook dit nog afzeggen.
- CARINE- Vertrekken wij nu? Het is de hoogste tijd!
- HILDE- Ik vind, dat wij voorzichtig moeten zijn, Raf.
- RAF- Niet meegaan?
- HILDE- Als wij meegaan, krijgen wij ongetwijfeld ruzie.
- STAF- Met Linda?
- HILDE- Zeker met haar.
- CARINE- Dit vind jij belangrijker, dan pa zijn verjaardag?
- HILDE- Ook jullie gaan ze het kwalijk nemen. Er komt ruzie in de familie, misschien wel voorgoed.
- RAF- Wij verschuiven het verjaardagsfeest van pa naar een latere datum.
- STAF- (Weet wel beter) Jij denkt, dat dit dan gaat lukken?
- RAF- Ik spreek intussen eerst met Flor, en ma met Peter.
- HILDE- Het zou toch mooi zijn, als wij weer met zijn allen samen rond de tafel konder zitten.

- EMMA- Als jullie naar huis willen, kan "ik" toch met opa en oma meegaan. Ik ben het enige kleinkind.
- HILDE- Zelfs dit gaan ze ons kwalijk nemen.
- RAF- Sorry, pa, vandaag kan het niet meer. Zo gauw mogelijk regelen wij een nieuw feest.
- STAF- (Diep ontgoocheld) Laat maar.
- RAF- Ik regel het! En "iedereen" gaat mee!
- CARINE- Wat gaan ze zeggen in het "Breughelhof"?
- RAF- Natuurlijk moeten wij zorgen, dat alles daar wordt vergoed.
- HILDE- Wij hopen, dat jullie daar onder jullie beidjes een prettige avond mogen beleven.
- STAF- Jij denkt toch niet, dat ma en ik daar alleen gaan zitten koekeloeren? Voor het oog van iedereen!
- EMMA- Jullie moeten gaan, opa. Het is jouw feest.
- RAF- Wij gaan jullie niet langer ophouden. Anders wordt het te laat voor het "Breughelhof".
- EMMA- Als er ruzie komt in de familie, mag ik toch nog altijd bij jullie intrekken met mijn kapsalon?
- CARINE- Jij hebt ons niets misdaan, Emmaatje. Ik help je daar zelfs.
- EMMA- Mag dit wel, oma? Jij hebt hiervoor geen getuigschrift.
- STAF- (Nogal cynisch, maar vooral diep ontgoocheld) Oma gaat hiervoor weer wel avondcursussen volgen.
- HILDE- Het spijt ons heel erg.
- CARINE- (Wat cynisch) Ons ook.
- EMMA- Morgenvroeg kom ik opnieuw langs.
- CARINE- Doe dit, kind... Wel thuis, allemaal.
(Onwennig vertrekken Raf, Hilde en Emma.)
- STAF- Moest ik hiervoor vandaag mijn beste tenue aantrekken?
- STAF- Wat doen wij nu met het "Breughelhof"? Ofwel moeten wij nog gauw gaan, ofwel moeten wij ze verwittigen.

- STAF- Ik weet het niet meer. Na onze dood mochten onze kinderen geen ruzie maken ter wille van het geld. Wij wilden onze kinderen nu al gelukkig zien. Daarom zouden wij hun nu al belangrijke schenkingen doen. Mijn vijfenzeventigste verjaardag moest een echt familiefeest worden... En wat is er van dit alles terechtgekomen?
- CARINE- Het komt wel in orde.
- STAF- Geloof jij dit zelf nog?
- CARINE- Ja.
- STAF- Ik niet meer.
- CARINE- Onze Raf helpt ons hierbij.
- STAF- En dan? Onze Flor heeft de verkeerde vrouw getroffen. Onze Peter zit flink aan de drank. Onze Raf zit binnenkort heel diep in de schulden.
- CARINE- Dat is het leven, Staf. Zelf hebben wij het toch ook niet altijd gemakkelijk gehad. Toch zijn wij er geraakt.
- STAF- (Voor zich uit peinzend) Kinderen die niet eens meegaan naar het verjaardagsfeest van hun vader. Maar één kleinkind! Een drankenhandel, die naar het schijnt niet meer voldoet aan de eisen van deze tijd!... En binnenkort zelf niets meer om handen hebben!
- CARINE- Jij ziet het veel te somber in, Staf.
- STAF- Jij hebt goed praten. Jij gaat nog helpen in het kapsalon van Emma. Maar wat moet "ik" beginnen?
- CARINE- Jij wandelt nog maar eens naar de drankenhal.
- STAF- Die wordt helemaal vernieuwd. Ik loop hierin verloren.
- CARINE- Bij mooi weer trekken wij er samen op uit met onze elektrische fietsen.
- STAF- (Alles behalve enthousiast) Fietsen! Vroeger kon je laten zien, wat voor een kraan je hierin was. Maar tegenwoordig! Je mag niet eens meer trappen!
- CARINE- (Plots) Wij rijden nu samen naar het "Breughelhof"!
- STAF- (Protesterend) Met de fiets?
- CARINE- Met de wagen!
- STAF- Neen!
- CARINE- Jawel. Als de anderen niet meegaan, feesten wij onder ons beidjes.

- STAF- Zeven lege stoelen! De baas van het "Breughelhof" gaat ons heel scheef bekijken.
- CARINE- En dan? Als wij hem niet bezien, hindert ons dit niet. Jij bent toch altijd graag met mij meegegaan.
- STAF- In prettiger omstandigheden!
- CARINE- Jij rijdt bij het weggaan, en ik straks bij het naar huis komen. Dan kan jij daar nog eens genieten van je allerlekkerste wijnen.
- STAF- (Protesterend) En jij moet nuchter blijven?
- CARINE- Dit hindert niet. (Plagerig) Zorg dat onze wagen onderweg niet zonder water valt.
- STAF- Anders moet ik weer op zoek gaan naar een vrouw met een emmer.
- CARINE- Jij weet het nog?
- STAF- Alsof het gisteren was. Dat is mij toen fantastisch meegevallen.
- CARINE- Mij ook.
- (Ze kussen elkaar.)
- CARINE- (Lief) Zijn wij weg?
- STAF- Waar wachten wij nog op?
-